

جنايات حكومت اسلامى و اعتصاب پيگر كارگران نيشكر هفت تپه!

بهرام رحمانى
bamdadpress@ownit.nu

«من درد مشتركم مرا فرياد كن»

در هر دوره اى از تاريخ، بخشى از طبقه كارگر، در خط مقدم مبارزه طبقاتى كل طبقه كارگر آن كشور قرار مى گيرند؛ هم چون مبارزه كارگر زونقولداگ در تركيه، كارگران گدانسك در لهستان، كارگران نفت در انقلاب ۱۳۵۷ ايران و... در ايران كنونى نيز كارگران نيشكر هفت تپه در خط مقدم مبارزه طبقاتى كارگران ايران قرار دارند. با نگاهی به تاريخ اعتصاب و اعتراض و مقاومت نسبتاً طولانى و پيگر كارگران هفت تپه، موقعيت و جاىگاه اين كارگران در دوره اخير مبارزه جنبش كارگرى ايران، هر چه بيش تر برجسته مى شود.

بر اين اساس، همبستگى با كارگران اين واحد و هماهنگى اعتصابات بخش هاى ديگر جنبش كارگرى ايران با كارگران اعتصابى نيشكر از يك سو مى تواند اين مبارزه را در سطح سراسرى تقويت كند و از سوى ديگر، اعتصاب هم زمان بخش هاى مختلف كارگرى سبب مى شود كه نيروهاى سرکوبگر حاكميت تقسيم شوند و نتوانند نيروهايشان را در سرکوب يك اعتصاب متمرکز كنند.

يك واقعيت مسلم اين است كه حكومت اسلامى ايران، در سى سال حاكميت خود نشان داده است كه يك حكومت ستم گر و سرکوبگر و ضدآزادى و ضدكارگر است كه غير از زبان زور حرف ديگرى نمى فهمد. يعنى طبقه كارگر با اعتصاب و اعتراض خود، بايد مطالباتش را به اين حكومت تحميل كند. اين حكومت در طول حاكميت خود نشان داده است كه حرص و ولع بى پايانى در سرکوب و استعمار دارد. و با وجود درآمدهاى كلان از منبع فروش نفت، حاضر نيست دستمزدها را متناسب با تورم و گرانى بالا ببرد. فقر و فلاكت اقتصادى كه حكومت اسلامى بر جامعه ايران، به ويژه بر بخش هاى مختلف كارگرى از ملعمان، پرستاران، كارگران بيكار، كارگران شغل هاى موقت و استخدامى، زنان و كودكان تحميل كرده است بسيارى از خانواده هاى كارگران را دچار آسب ها و بحران هاى اجتماعى شديدى كرده است. خودكشى، اعتياد، تن فروشى، فروش كليبه و غيره ناشى از بيكارى و فقر و فلاكت اقتصادى است كه عامل اصلى همه بدبختى هاى جامعه حكومت اسلامى است.

كارخانه نيشكر هفت تپه از بزرگ ترين واحدهاى توليدى شکر در ايران است كه به دليل واردات شکر توسط مافياى وابسته به حكومت اسلامى و فروش آن به بهاي پايين تر از توليدات داخلى، دچار ورشكستگى شده و ۵۰۰۰ هزار كارگر آن ماه هاست كه حقوقى دريافت نكرده اند. اكنون بسيارى از صنايع ايران، يا دچار ركود شده اند و يا ورشكست و تعطيل گرديده اند و كارگران آن ها نيز سرگردان و بى حقوق مانده اند.

واردات شکر در دست مافياى وابسته به حكومت قرار دارد كه بر اساس آمارهاى منتشر شده حتى در رسانه هاى حكومتى، چندين برابر بيش تر از مايحتاج مردم و در قيمت ارزان تر از شکر داخلى به بازار عرضه مى شود. شركت كشت و صنعت نيشكر هفت تپه خوزستان و كارخانه نيشكر هفت تپه، در سال ۱۳۳۹، حدود ۲۷ سال بيش تاسيس شده است. و امروز زير مجموعه وزارت جهاد كشاورزى است. اين شركت تاكنون نقش بسيار بالايى در توليد شکر ايران و انتقال تكنولوژى به ساير كشت و صنعت ها، داشته است. كارخانه با ظرفيتى بيش از صد هزار تن در سال، ۱۰ درصد شکر مورد نياز كشور را توليد مى كند. كشت و صنعت هفت تپه، ۱۳۰۰۰ هكتار زمين زيركشت و زمين هاى بسيار زياد كشت نشده دارد، در اين مساحت، سالانه بين ۱۰۰ تا ۱۲۰ هزار تن شکر برداشت مى شده است. تاسيس اين شركت، در اقتصاد شهرهاى شوش، انديمشك، دزفول، شوشتر، ميانرود، و شهرک هاى اطراف آن تاثيرگذار بوده است و تحول قابل توجهى را در اقتصاد شمال استان خوزستان به بار آورده است. اگر شركت نيشكر هفت تپه تعطيل گردد، حدود ۱۰۰ هزار نفر از كارگران اين شركت تا كارگران روستايى مرتبط با آن و خانواده هايشان دچار مشكل خواهند شد. كشت و صنعت نيشكر هفت تپه، در شمال استان خوزستان در ۱۵ كيلومترى شوش واقع شده است.

اعتصاب و اعتراض اخير كارگران نيشكر هفت تپه كه از روز ۱۶ ارديبهشت ۱۳۸۷ شروع شده است، روزبروز ابعاد گسترده ترى به خود مى گيرد. كارگران اعتصابى، با پيوستن خانواده هاى آن ها اقدام به راهپيمايى كردند كه از طرف ماموران حكومت تروريستى اسلامى مورد ضرب و شتم قرار گرفتند.

نيروهاى سرکوبگر انتظامى، با شليك گاز اشك آور به سوى كارگران معترض و خانواده هاى آن ها كه جوانان، زنان و كودكان نيز شركت داشتند اقدام به متفرق نمودن جمعيت و سپس با گاز فلغل و باتوم به جمعيت يورش بردند، كارگران ابتدا با شعار «برادر نظامى حمايت حمايت» خوستار توقف يورش مامورين كرديدند كه با بى نتيجت ماندن اين تلاش ها با مقاومت كارگران براى حفاظت از زنان و كودكان خود درگيرى گسترده اى بين كارگران و نيروهاى امنيتى درگرفت.

خواست هاى كارگران نيشكر هفت تپه عبارت است از:

- پرداخت فوري ۲ ماه دستمزد پرداخت نشده،
- منع تهديد و فشار بر فعالين كارگرى و احضار آنان به دادگاه،
- لغو تمامى پرونده هاى كه براى كارگران تشكيل شده است،
- برکنارى مدير عامل و اعضاى هيئت مديره اين شركت،
- برکنارى رئيس حراست شركت كه نقش مستقيمى در جاسوسى و سرکوب كارگران و پرونده سازى عليه فعالين كارگرى در اين شركت داشته است،
- به رسميت شناختن حق تشكّل مستقل كارگرى.

لازم به تاكيد است كه اعتراض و اعتصاب كارگران شركت نيشكر هفت تپه، از سال ۱۳۸۵ آغاز شده و هنوز هم ادامه دارد. پرداخت حقوق، امنيت كار، ايجاد تشكّل مستقل كارگرى، از جمله خواست هاى اعلام شده هزارها كارگر نيشكر هفت تپه است. از اين خواست هاى برحق بايد حمايت همه جانبه اى كرد. هم چنين توجه تمامى اتحاديه ها و سندىكاههاى كارگرى، سازمان ها و احزاب چپ و كمونيست، و نهادهائى بين المللى مدافع حقوق بشر را به سرکوب كارگران در ايران توسط دولت پاسدار احمدى نژاد جلب كرد و همبستگى كارگران سراسر ايران با كارگران اعتصابى نيشكر هفت تپه را هر چه بيش تر كسترش داد.

مروری بر مبارزه و اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه

در حالی که خبرگزاری کار (ایلنا)، شمار اعتصابیون را ۱۲ هزار نفر ذکر کرده است، علی علیزاده، دبیر خانه کارگر شوستر به رادیو فردا گفت: درصد بالایی از این ۱۲ هزار نفر در اعتصاب شرکت داشته اند. اعتصاب کارگران رسمی، بیمانی و قراردادی شرکت کشت و صنعت کارون شوستر، که ایلنا شمار آن ها را ۱۲ هزار نفر ذکر کرده بود، در ادامه تجمع های اعتراضی چند ماه گذشته این کارگران برگزار شد. ایلنا، به نقل از یک عضو شورای اسلامی کار این شرکت نوشت: «کارگران معترض طی چند ماه گذشته، بارها دست به تجمع اعتراض آمیز زده بودند، که این تجمعات به خاطر وعده وعید مسئولان شرکت و مقامات مسئول شهرستان، بی نتیجه پایان یافته بود.»

او افزود: «این شرکت همانند بسیاری از واحدهای تولیدی و صنعتی در ایران، به دلیل خصوصی سازی بی حساب و کتاب، سال ها با ضرر و زیان مواجه بوده است و به دلیل ضعف مدیریتی و مشکلات هیات مدیره، هم اکنون با کسری بودجه ۲۰۰ میلیارد تومانی، قادر به پرداخت حقوق قانونی کارگران نیست.» علی علیزاده، در مورد اعتصاب روز یکشنبه هزاران کارگر شرکت کشت و صنعت کارون شوستر به رادیو فردا گفت: «اعتصاب آرام و مسالمت آمیزی که کارگران برگزار کردند، به منظور تلاش برای دریافت بیش از دو ماه حقوق و مزایای پرداخت نشده شان بود.»

او در مورد شمار شرکت کنندگان در اعتصاب، با اشاره به این که درصد بالایی از کارگران در اعتصاب شرکت کرده بودند، گفت: «منظور ایلنا از ۱۲ هزار نفر، مجموع پرسنل شرکت کشت و صنعت کارون شوستر بود، و همه آن ها هم در اعتصاب شرکت نکرده بودند.»

دبیر خانه کارگر شوستر در مورد پرداخت نشدن حقوق و مزایای ۱۲ هزار کارگر شرکت کشت و صنعت کارون شوستر، ابتدا به این موضوع اشاره کرد که تغییر هیات مدیره این شرکت، یکی از دلایل دیرکرد در پرداخت حقوق و مزایای کارگران بوده است و افزود که مسایل مالی دیگری مانند تصمیم گیری ها، بودجه، و عمل نکردن بانک ها به تعهدات شان، از دیگر دلایل این مشکل بوده است.

با این حال، علی علیزاده گفت: «البته هنوز موشکافی دقیقی در این خصوص به عمل نیامده است.» علیزاده، گفت: «استاندارداری خوزستان، فرمانداری شوستر، نماینده شوستر در مجلس و خانه کارگر اقداماتی را برای حل مشکلات مالی کارگران انجام داده اند.» (روز دوشنبه ۱۴ اسفند ۱۳۸۵)

اعتصاب بیش از پنج هزار کارگر کارخانه نیشکر هفت تپه در شمال استان خوزستان، روز یکشنبه سیزدهم خرداد ۸۶، برای ششمین روز متوالی ادامه یافت.

هزاران کارگر اعتصابی این کارخانه، در اعتراض به دریافت نکردن حقوق دو ماه اخیر خود اعتصاب کرده اند. مجتبی گهستونی، روزنامه نگار مستقل در خوزستان، با اشاره به تاسیس این کارخانه در دهه ۱۳۴۰ خورشیدی، به رادیو فردا گفت: «کارخانه نیشکر هفت تپه در گذشته هفت هزار کارگر داشت، که پس از اجرای سیاست تعدیل نیرو شمار کارگران آن به پنج هزار نفر رسید.»

به گفته او، به دلیل آن که از ابتدای سال جاری تاکنون حقوق و دستمزد کارگران و کارکنان کارخانه نیشکر هفت تپه پرداخت نشده است، آنها اعتصاب و تجمع کرده اند. او افزود: «دو هزار کارخانه و واحد تولیدی و صنعتی در استان خوزستان فعالیت دارند، که بیشتر آنها یا درآمد زا نیستند و یا ورشکسته هستند.»

اعتصاب پنج هزار کارگر کارخانه نیشکر هفت تپه در استان خوزستان کماکان ادامه دارد. این اعتصاب از روز دوشنبه، ۲۱ خرداد، پس از آنچه «اجرا نشدن وعده مدیریت کارخانه و پایان مهلت ۱۰ روزه کارگران» خوانده شده، از سر گرفته شده است.

اعتصاب قبلی پنج هزار کارگر کارخانه نیشکر هفت تپه، روز سیزدهم خرداد، در پی وعده مدیریت این کارخانه برای پرداخت دو ماه حقوق معوقه کارگران، به طور موقت پایان یافته بود.

«پرداخت حقوق معوقه و پول بن های کارگران، جلوگیری از فعالیت مافیای شکر، حق داشتن سندیکای کارگری، افزایش پرداخت حق بدی آب و هوا و مسکن، حق شرکت کارگران فصلی در انتخاب نمایندگان کارگران و طبقه بندی مشاغل، بازنشسته کردن کارگرانی که دوران بازنشستگی آن ها گذشته است» از خواسته های کارگران اعتصابی شرکت نیشکر هفت تپه اعلام شده است.

هم چنین «تامین وسائل ایمنی کارگران، اخراج هیات مدیره کارخانه که از عناصر امنیتی و نظامی هستند و به خاطر نداشتن تخصص باعث ورشکستگی آن شده اند و پایان تهدیدات، فشارها و پرونده سازی علیه فعالان کارگری کارخانه نیشکر هفت تپه»، از جمله خواسته های دیگر اعتصابیون بود.

یکی از فعالان کارگری در شرکت نیشکر هفت تپه که نتوانست نامش فاش شود به رادیو فردا گفت که پس از اعتصاب بیش از پنج هزار کارگر، هیاتی از سوی دولت به منطقه آمدند و پس از بررسی شرایط و مشکلات کارگران، برای حل این مشکلات قول وعده هایی داده اند، «اما وضع تغییر نکرد.»

وی اشاره کرد که اوضاع حتی بدتر از گذشته شده است و افزود: «حدود ۱۵ ماه است که حقوق ماهیانه ما به تعویق افتاده و در این مدت، بارها، به فاصله سه تا چهار ماه هم پرداخت نشده است.»

این فعال کارگر اضافه کرد: «در حال حاضر، حدود دو ماه است که حقوق دریافت نکردیم.» او هم چنین گفت: «از ماه ها پیش، جیره غیرنقدی که در گذشته به کارکنان شرکت داده می شد، قطع شده است. هم چنین طرح طبقه بندی مشاغل از ۱۶ سال پیش اجرا نشده است. در صورتی که با اجرای این طرح، هر چهار سال باید به حقوق ما اضافه شود.»

این فعال کارگری با اشاره به این موضوع که مراجعه کارگران به مسئولان دولت، نمایندگان مجلس و سایرین تاکنون نتیجه ای در بر نداشته و گره گشا نبوده است، گفت: «کارگران معتقدند که اگر سندیکا وجود داشت، می توانست از حقوق ما دفاع کند. همان گونه که سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران عمل کرد و رانندگان شرکت واحد توانستند به برخی از خواسته های صنفی خود برسند.»

وی در بخش دیگری از گفتگو با رادیو فردا گفت: «به نظر می‌رسد مسئولان تلاش می‌کنند کارگران را از شرکت فراری دهند تا درهای این واحد تولیدی به راحتی بسته شود. ضمن آن که آن‌ها در نظر دارند حدود دو هزار کارگر را از کار بیکار کنند.»

بر اساس این گزارش، مسئولان شرکت نیشکر هفت تپه در سال جاری تنها ۲۰۰ هکتار زیر کشت برده‌اند، در حالی که این میزان در سال گذشته، ۲۰۰۰ هکتار بوده است. هم‌چنین، بخش قابل توجهی از زمین‌های شرکت به بخش خصوصی واگذار شده است تا محصولی به جز نیشکر در آن کاشته شود. در ضمن، ماشین‌آلات کشاورزی هم فروخته می‌شود.

«حدود ۱۵ ماه است که حقوق ماهیانه ما به تعویق افتاده و در این مدت، بارها، به فاصله سه تا چهار ماه هم پرداخت نشده است.» «کارگران معتقدند که اگر سندیکا وجود داشت، می‌توانست از حقوق ما دفاع کند. همانگونه که سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران عمل کرد و رانندگان شرکت واحد توانستند به برخی از خواسته‌های صنفی خود برسند.»

این فعال کارگری گفت: «این اقدامات در کنار قصد فروش ۸۰۰ هکتار از زمین‌های شرکت تحت این عنوان که می‌خواهند حقوق معوقه ما را پردازند، مورد رضایت کارگران نیستند.»

وی افزود: «فعالیت مافیای شکر و اشیاع شدن بازار شکر ایران، ناشی از تصمیمات وزارت بازرگانی، از مواردی هستند که تیشه به ریشه شرکت نیشکر هفت تپه می‌زنند.»

وی افزود: «افزایش شدید تورم که زندگی ما را بسیار پایین‌تر از خط فقر برده است، کارگران و کارمندان شرکت را این وضع پلانتکیف و ناپسامان خسته کرده است و آنها می‌پرسند تا کی باید با سیلی صورت خود را سرخ کنند و از کمک‌های مالی اعضای خانواده خود بهره‌مند شوند.»

او تأکید کرد که کارگران و کارمندان شرکت تصمیم راسخ دارند در صورت حل نشدن مشکلاتشان، در روز پنجم شهریور اعتصاب کنند و افزود: «ما اعتقاد داریم که حمایت رسانه‌های گروهی و سازمان بین‌المللی کار می‌تواند به ما برای تحقق خواسته‌هایمان کمک کند.»

روز چهارشنبه ۲۱ شهریور ۱۳۸۶، تمامی پرسنل کارخانه نیشکر هفت تپه در اعتراض به پرداخت نکردن حقوق معوقه خود دست به اعتصاب زدند. آن‌ها چندین ماه است که برای دریافت حقوق خود با کارگزاران مختلف وارد مذاکره شدند ولی هر بار به آن‌ها وعده پرداخت حقوق معوقه داده شد که متأسفانه تا به حال فقط به بخش بسیار محدودی پس از اعتراضات گسترده عمل کردند و هر بار پس از پایان اعتصاب از عملی کردن تمامی وعده‌ها خودداری کردند. در آخرین جوابی که به پرسنل این کارخانه داده شده که در حال حاضر ما حقوق شما را نخواهیم پرداخت و شما می‌بایستی صبر کنید تا ما ماشین‌آلات و زمین‌های زراعی شرکت را به فروش برسانیم و بعد حقوق شما را پرداخت کنیم.

در آخرین اقدامی که علیه کارگران به کار برده شده فردی بنام یعقوب شفیعی که آخوند می‌باشد و از هیچ‌گونه تخصصی برخوردار نیست و از وضعیت فنی کارخانه کاملاً بی‌خبر می‌باشد به عنوان مدیر عامل این شرکت عظیم که دارای ۲ شرکت تابعه می‌باشد و در اقتصاد چندین شهرستان نقش عمده‌ای دارد منتصب کردند. به دستور او اکثر مزارع کشت نیشکر که تا ارتفاع بیش از ۱ متر رشد کرده بود را از بین بردند. (۲۱ شهریور ۱۳۸۶ برابر با ۱۲ سپتامبر ۲۰۰۷)

در ۱۷ آبان ۱۳۸۵، دکتر سیدحسین موسویان - معاون بین‌الملل مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام - در بازدید از واحد کشت و صنعت امیرکبیر، شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در جمع خبرنگاران گفت کرد: «تحول بزرگی در صنعت نیشکر به وجود آمده و توانمندی ایران در زمینه نیشکر یکی از دستاوردهای بزرگ صنعت کشاورزی ایران پس از انقلاب است. تلاش مدیران صنعتی می‌تواند در استفاده از پتانسیل و ظرفیت‌های موجود در بخش نیشکر موثر باشد.»

در آن دوران، رشد و گسترش کشت چغندر قند و نیشکر، کشور را به سوی بی‌نیازی از ورود شکر از خارج کرده بود و این روند حتی در پیچه‌ای برای به کار انداختن خط تولیدهای جدیدی از قبیل کاغذ سازی، تولید خوراک دام و تولید سوخت غیر فسیلی را می‌کشاید. کار تا آن جا بالا می‌گیرد که صاحب نظران اقتصادی حکومتی اعلام می‌کنند که «چنانچه ایران در زمینه شکر به استقلال و خودکفایی دست یابد، نه تنها نیازمند به واردات شکر نخواهد بود، بلکه با ظرفیت‌های موجود می‌تواند به صادرات شکر بپردازد.» و یا «اگر در سطح ملی توجه لازم به این صنعت شود می‌توان سرمایه‌های زیادی را در زمینه نیشکر جذب کرد. هم‌چنین تمام زمین‌های لازم برای جذب اعتبارات فراهم است که باید هر چه سریع‌تر به نتیجه رسید.» (ایسنا)

امروز جامعه ایران، در برابر ویرانه‌ای از کارخانه‌های ورشکسته و حتی تعطیل شده قرار گرفته است که کارگران و خانواده‌هایشان را در فقر و گرسنگی گرفتار ساخته است.

یکی از این کارخانه‌های ورشکسته کارخانه قند ذرفول است که کارگران بی‌کار و گرسنه آن در حمایت از اعتراضات اخیر کارگران نیشکر هفت تپه نقش فعالی داشتند. «آن‌ها در تظاهرات و تحصن امروز تعداد زیادی از کارگران قند ذرفول که در اثر سیاست غلط کارخانه آن‌ها به ورشکستگی کشیده شده است و کارگران آن‌ها بیکار شده‌اند شرکت داشتند.» (آینه روز) کارگران نیشکر هفت تپه اخیراً در مصاحبه‌ای اظهار می‌کنند «مدیران کارخانه می‌خواهند بلای کارخانه قند ذرفول را سر ما بیاورند.» (آینه روز)

کارگران در نامه خود به «سازمان جهانی کار»، از جمله نوشته‌اند: «ولی در حدود ۲ سال است به دلیل عدم حمایت دولت و واردات شکر و با اجرای شتاب زده و غیرکارشناسی اصل ۴۴ و سیاست‌های غلط دولت، شرکت را با بحران مالی مواجه کرده و اقتصاد شهرهای مذکور به صورت راکد در آمده و داد و ستد به حداقل رسیده و بدهی‌های شرکت به حدود ۸۶ میلیارد تومان رسیده که شرکت توان پرداخت آن را ندارد... طی سال‌های شکل‌گیری طرح‌های نیشکر و صنایع جانبی اهواز، با توجه به بودجه‌های کلان مصرف شده برای نصب و راه‌اندازی آن کارخانه‌ها از مجموع درآمد سالانه کشت و صنعت هفت تپه، چیزی بالغ بر ۴۵ میلیارد تومان، جهت ترمیم بودجه صنایع مذکور به محاسبات خزانه دولت واریز کند. طبق محاسبات انجام شده، این صنعت توانسته تاکنون ۱۲ بار خود را مستهلک نموده و کلیه هزینه‌های متحمل شده را نیز جبران نماید.» (نشریه راه آینده، کشت و صنعت هفت تپه در غرقاب شکر وارداتی، خرداد و تیر ۶۸)

بیش از ۲۰۰۰ نفر از کارگران نیشکر هفت تپه از روز شنبه ۷ مهر ۱۳۸۶ برابر با ۲۹ سپتامبر ۲۰۰۷، تحصن خود را در محل فرمانداری این شهرستان آغاز کردند. در روز دوم اعتصاب، کارگران در برابر دخالت نیروی انتظامی در این تجمع، سه راهی خوانساری بین اهواز و اندیمشک را بستند.

کارگران این واحد تولیدی تاکنون چندین بار دست به اعتصاب و تحصن زده اند. روز پنج شنبه ۱۲ مهر، کارگران اعتراضی مورد یورش گارد ویژه ضد شورش قرار گرفته و تعدادی زخمی و دو نفر از آن ها دستگیر شدند. اعتراض این کارگران به عدم پرداخت ماه ها حقوق شان است. کارگران نیشکر هفت تپه در نامه سرکشاده به سازمان جهانی کار، یکی از علت های اصلی شرایط پیش آمده را، پایین آوردن تعرفه واردات شکر توسط دولت اعلام کرده اند.

مدیریت این شرکت، در بخشنامه ای کارگران را تهدید به بیکاری نموده است. در این بخشنامه آمده است که کارگرانی که در اعتصاب شرکت دارند برای آن ها عیب زده خواهد شد.

در حالی که یورش ماموران حکومتی به کارگران معترض نیشکر هفت تپه که خواهان دریافت حقوق عقب افتاده خود هستند، این مبارزه را متوقف نکرده و در حالی که فقر و تعرض به سطح زندگی و معیشت مردم ابعاد گسترده ای پیدا کرده، روز شنبه ۲۱ مهر، عبدالرضا دانایی، از مسئولان وزارت جهاد کشاورزی حکومت اسلامی، اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه را با واردات شکر بدون ارتباط دانست.

این عنصر حکومتی، در حالی مدعی شد که حقوق عقب افتاده کارگران تا مرداد پرداخت شده، بی شرمانه اعتراض کارگران نیشکر هفت تپه را در رابطه با سیاست های دولت در زمینه شکر بی اساس دانست. دولت پاسدار احمدی نژاد، پایین آوردن نرخ تورم را یکی از شعارهای عوامفریبانه خود اعلام کرده بود. این شعار در کنار وعده های دیگر مانند، بردن پول نفت به سفره های مردم، کاهش بیکاری و ... آن چنان توخالی بود که تبدیل به یکی از چالش های پیش پای دولت و جامعه شد.

روز ۸ مهر ماه، از ساعت هشت و نیم تا یازده صبح، حدود ۶۰۰ تن از کارگران جاده ترانزیتی شوش - هفت تپه را با تحصن خود بستند و برای رانندگانی که بر اثر بسته شدن جاده متوقف شده بودند، علت تجمع خود را توضیح دادند. کارگران در این حرکت مورد حمایت وسیع مردم قرار گرفتند.

کارگران در روز ۹ مهر ماه، براساس تصمیم قبلی، از ساعت ۸ صبح این روز در چهارراه شوش تجمع کردند و دسته جمعی به طرف فرمانداری به حرکت درآمدند. با نزدیک شدن کارگران به این چهارراه با حضور گسترده گارد ویژه مواجه شدند و تصمیم گرفتند ابتدا به کارخانه رفته و سایر کارگران اعتصابی را با خود همراه کنند و با نیروی بیش تری به فرمانداری بروند. اما نیروهای انتظامی درهای ورودی کارخانه را بسته و در آن جا مستقر شده بودند که مانع ورود کارگران به کارخانه شوند. کارگران سپس پیاده به سه راهی شوش هفت تپه (اهواز - اندیمشک) رفته و در آن جا دست به تجمع زدند و با انومبیل هایی که در این مسیر در حرکت بودند در دسته های سه چهار نفره خود را به شوش رساندند. پس از یک راهپیمایی خود را به دیگر رفقای خود که در مقابل فرمانداری تجمع کرده بودند، برسانند. امروز بیش از هزار نفر در تجمع شرکت داشتند و هم زمان تمام کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه در اعتصاب بودند.

روز ۱۰ مهر ماه، تمامی کارگران شرکت نیشکر هفت تپه در دو تجمع اعتراضی شرکت کردند و بر خواست های خود پافشاری کردند. حدود ۲۰۰۰ نفر از کارگران در مقابل فرمانداری شوش تجمع کردند و ۲۰۰۰ نفر دیگر نیز به دلیل ناتوانی از تامین هزینه رفت و آمد به شوش، در مقابل کارخانه دست به تجمع زدند. کارگران شعار می دادند و در واکنش به تهدیدهای دیروز فرماندار گفتند که تهدیدها و دستگیری ها مانع ادامه حرکت شان نخواهد شد.

در طول این حرکت نیروهای گارد ویژه و نیروهای انتظامی و اطلاعاتی کارگران را در محاصره خود داشتند. اما این فضای نظامی نیز ذره ای از عزم کارگران کم نکرد. در طول راه گروهی از کارگران کارخانه قند دزفول به نشانه همبستگی، به کارگران نیشکر پیوستند. کارگران شعار می دادند: «هفت تپه، قند دزفول پیوندتان مبارک»، و...

آفتاب، سه شنبه ۱۰ مهر ۱۳۸۶، نوشت: سیدجاسم ساعدی، نماینده شوش در مجلس شورای اسلامی، تجمع کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه را تأیید کرد و گفت: در جلسه ای عصر سه شنبه دکتر داوودی، وزرا، رییس بانک مرکزی و رییس سازمان مدیریت و برنامه ریزی به این مساله رسیدگی می کنیم. رییس کمیسیون کشاورزی مجلس در گفتگو با خبرنگار پارلمانی آفتاب، در خصوص خیری مینی بر اعتصاب و تجمع کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه گفت: تجمع مسالمت آمیزی برپا شد که فرماندار و مدیرعامل شرکت نیز در آن جلسه سخنرانی کردند و قرار شد ۵۰ میلیارد ریال کمیته بحران خوزستان در اختیار شرکت قرار دهد تا حقوق کارگران که دو ماه پرداخت نشده، پرداخت شود.

ساعدی، تصریح کرد: کارگران حقوق مرداد و شهریور را دریافت نکرده بودند و قرار بود چند نماینده از آن ها برای صحبت با فرماندار حضور یابند منتهی حدود ۲۰۰-۲۰۰۰ نفر مراجعه کردند و فرماندار هم ضمن قول مساعد برای رسیدگی به موضوع گفت که چنان چه هر روز تجمع داشته باشند مشکلی حل نمی شود و تنها یک هفته مهلت دهید، کارگران هم بدون درگیری محل را ترک کردند.

وی اظهار داشت: شرکت نیشکر هفت تپه اولین شرکت نیشکر است که در داخل ایران راه اندازی شد و در سال ۸۱ نیز رکورد تولید ۱۰۰ هزار تن شکر سفید را شکست، اما به علت سرمازدگی و یخبندان در سال ۸۲ و ۸۴ و استهسال شکر از نی و این که شغل زبان آور شناخته شد و ۱۴۰۰ کارگر بازنشسته پیش از موعد داشت و نزدیک به ۱۵ میلیارد تومان هزینه تعمیرات کرد به یک باره تمام این ها جمع شده و در حال حاضر ۷۰ میلیارد تومان بار مالی دارد.

نماینده شوش، افزود: پیش از تجمع کارگران در نامه ای به وزیر جهاد کشاورزی و هنگام سفر دکتر داوودی به خوزستان در هفته دولت از ایشان تقاضای یک کمک بلاعوض و وام مناسب برای شرکت هفت تپه کرده بودیم

که در جلسه عصر امروز (سه شنبه) با دکتر داودی، وزرا، رئیس بانک مرکزی، رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و معاون اجرایی دولت دکتر صمصامی موضوع رسیدگی خواهد شد.

ساعدی، در پاسخ به این سوال که واردات زیاد شکر توسط دولت نیز به شرکت هفت تپه ضرر زد، گفت: نه تنها برای این شرکت بلکه برای تمام نیشکر و چغندرکاران نیز مشکلات زیادی به وجود آورد. در این خصوص جلسات مختلفی با وزیر بازرگانی داشتیم.

وی اظهار داشت: زیرا علاوه بر یک میلیون شکر که دولت وارد کرده، ۲ میلیون تن نیز شکر از طریق بخش خصوصی وارد کشور شده که چنانچه دولت تعرفه را بالا ببرد زمینه رانت برای بخش خصوصی فراهم می‌شود و ما خواستار صادرات شکر به کشورهای نیازمند شدیم.

۱۱ مهر ماه، کارگران در پنجمین روز اعتصاب خود، وزارت اطلاعات ۴ نفر از کارگران به نام های نجات دهلی نو، حمید زبیدی، قربان علی پور و فریدون نیکوفر را احضار کرد و به دنبال آن شبانه ساعت ۱۱ و نیم و سپس ساعت ۲ و نیم صبح به خانه فریدون نیکوفر ریختند و او را به وزارت اطلاعات بردند.

کارگران در روز ۱۱ مهر نامه ای به سازمان جهانی کار و اتحادیه های کارگری جهان ارسال کردند که متن آن به قرار زیر است:

نامه کارگران نیشکر هفت تپه به سازمان جهانی کار و اتحادیه های کارگری جهان احتراماً به استحضار می‌رسانیم که ما کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه خوزستان در حدود ۲ سال است به دلیل مشکلاتی که به دلیل سیاست های غلط دولت به وجود آمده حدود ۱۶ بار دست به اعتصاب در محوطه صنعتی شرکت زدیم. بدین طریق به خصوص به حقوق معوقه خود برسیم ولی متأسفانه هر بار مسئولین شرکت و دولت به وعده دادن اقدام نموده و در عمل هیچ گونه نتیجه مثبتی برای ما حاصل نشده و کارگران حتی نتوانستند به یک مورد از خواسته های خود برسند.

در نتیجه تعدادی از کارگران به نمایندگی از طرف ما کارگران شرکت، ۲ بار به فرمانداری شهرستان شوش مراجعه کرده و با فرماندار شهرستان تشکیل جلسه دادند و به نامبرده اعلام نمودند که کارگران از وضع موجود شرکت و وضعیت خویش راضی نمی‌باشند. و از نحوه برخورد مسئولین شرکت و دولت دیگر خسته شده‌اند، و در صورتی که تا روز شنبه ۷ مهر ۱۳۸۶ ساعت ۸ صبح دولت و شرکت اقدام به حل مشکلات موجود نکند ما اقدام به تحصن در مقابل فرمانداری خواهیم کرد که متأسفانه با پایان یافتن مهلت داده شده توسط نمایندگان کارگران، کارگران اقدام به تحصن در مقابل فرمانداری نمودند و در حدود ۴ روز است تحصن ادامه دارد و کارگران در نظر دارند تا رسیدن به نتیجه مطلوب که حل وضعیت بدهی های شرکت جهت جلوگیری از ورشکستگی شرکت و حقوق معوقه کارگران باشد. به تحصن خود در جلوی فرمانداری ادامه بدهند لازم می‌دانیم در خصوص شرایط کنونی شرکت به اطلاع برسانیم که شرکت نیشکر هفت تپه در حدود ۲۷ سال است که تولید شکر می‌کند و حدود ۲ سال است که به دلیل سیاست های غلط دولت در خصوص صنعت شکر همانند شرکت های تولید کننده شکر در شرایط ورشکستگی قرار گرفته‌اند و بدهی های آن حدود ۸۵ میلیارد تومان رسیده و مسئولین شرکت و دولت تصمیم دارند که جهت کاهش مبلغ بدهی های شرکت اقدام به فروش زمین های کشاورزی شرکت، کارخانه خوراک دام شرکت، لوازم یدکی کارخانه و تعدیل حدود ۲۰۰۰ از ۵۰۰۰ کارگر شرکت نمایند. در صورتی که با توجه به دولتی بودن و بدهی شرکت ادارات و سازمان های دولتی نظیر بیمه، سازمان آب و برق، شرکت گاز و اداره مالیات می‌تواند اقدام به بخشش این بدهی ها نماید. ولی سیاست دولت به دلیل حضور باند مافیای شکر بر اراده آن ها از این امر سرباز می‌زنند و حتی با آن باندها با پایین آوردن تعرفه گمرکی از ۱۴۰ در صد به ۴ در صد واردات شکر توسط بخش خصوصی و حتی دولت و حمایت نکردن مالی از شرکت همکاری می‌نمایند و در جهت اهداف آن ها حرکت می‌کنند حتی ما کارگران را که در خصوص این موارد و حقوق معوقه خود اقدام به تحصن کرده ایم، توسط فرماندار شهرستان شوش آقای فرآورد تهدید کرده‌اند که دست از تحصن برداریم و در صورتی که ما به اعتراض خود ادامه دهیم با شدت با ما توسط نیروی انتظامی برخورد نمایند.

لذا از سازمان محترم جهانی کار و سازمان های حقوق بشری استدعاً می‌کنیم که در خصوص این اقدام دولت جمهوری اسلامی ایران از ما حمایت نموده و با توجه به این که ایران عضو آن سازمان می‌باشد از دولت جمهوری اسلامی بخواهند که نسبت به پرداختن حقوق معوقه ما و حل و مشکلات موجود اقدام لازم را به عمل آورند یا فرستادن نمایندگانی از آن سازمان ها به خصوص سازمان جهانی کار به ایران نسبت به پیگیری و حل مشکلات اقدام نماید و در صورتی که این اقدام از طرف آن سازمان محترم پیگیری نشود با توجه به بی‌تفاوتی دولت حاکم وضعیت شغلی حدود ۵۰۰۰ نفر از کارگران در خطر خواهد بود.

لذا امیدواریم که آن ها را مجاب نماید تا طبق قوانین بین المللی کار اقدام نمایند. لازم به ذکر است حتی به ما اجازه تشکیل سندیکای کارگری نمی‌دهند و حدود یک سالی است که از هیچ گونه نماینده ای جهت پیگیری مسائل موجود نداریم و در صورتی که اقدام به تشکیل سندیکا نمایم بهتر می‌توانیم از طریق آن سازمان مورد حمایت قرار گرفته و در ارتباط باشیم اگر این مسئله انجام نشود. بعضی از کارگران که نمایندگان رسمی کارگران نیستند و پیگیر مشکلات کارگران شرکت هستند با تبعیضات صورت گرفته در خطر اخراج و بازداشت قرار دارند. که در طی این چند روز ۴ نفر از آن کارگران تهدید به اخراج و بازداشت شده‌اند. و در نظر دارند که با این ترفند ایجاد رعب و وحشت بین کارگران نمایند تا از حقوق به حق خود گذشت نمایند در پایان حمایت شما سازمان های جهانی کار و حقوق بشر و سندیکاهای بین المللی کارگری تشکر و قدر دانی می‌نمایم.

کارگران شرکت طرح نیشکر هفت تپه خوزستان ۱۱ مهر ۱۳۸۶

۱۲ مهر ماه، کارگران با شنیدن خبر دستگیری همکار خود در نیمه شب دیشب، بلافاصله در چهارراه شوش دست به تجمع ۱۰۰۰ نفره زدند و وزارت اطلاعات را مجبور به آزادی فریدون نیکوفر کردند. وزارت اطلاعات امروز اما قربان علی‌پور و داریوش روزه دار را دستگیر کرد و تجمع کارگران در چهارراه شوش را مورد ضرب و شتم قرار داد. سرکوبگران حکومتی ماشین هائی را که به حمایت از کارگران توقف می‌کردند از مسیر دور می‌کردند. کارگران به کارخانه بازگشتند و در مقابل دفتر مدیریت برای آزادی رفقایشان دست به تجمع اعتراضی زدند. وزارت اطلاعات، تحت فشار کارگران بلافاصله قربان علی پور را آزاد کرد. هم چنین تحت فشار اعتراض

کارگران، کارفرما و نمایندگان حکومت اسلامی تصمیم گرفتند حقوق يك ماه کارگران را بپردازند. اما سایر مطالبات کارگران بی جواب ماند.

۱۲ مهر ماه، جمعه و تعطیل است. کارگرانی که معمولاً روزهای جمعه از ساعت ۶ تا ۱۰ صبح اضافه کاری می‌کنند امروز موقتاً سر کار حاضر شدند؛ اما تصمیم جمعی و قطعی کارگران فردا به دنبال مذاکره در مجمع عمومی اتخاذ خواهد شد. این مذاکره ساعت هشت و نیم صبح شنبه بین نمایندگان کارگران، مدیریت، کارفرما و یکی از نمایندگان مجلس اسلامی از شوش در مورد مطالبات کارگران خواهد بود.

۱۴ مهر ماه، قرار بود نمایندگان کارگران با مدیر عامل، نماینده مجلس اسلامی از شوش و کارفرما مذاکره کنند. نمایندگان کارگران به مدیر عامل گفتند که فقط حاضرند در جمع کارگران مذاکره کنند. او نیز علی رغم میل خود پذیرفت که در حضور توده کارگران با نمایندگان کارگران مذاکره کند. کارفرما و نماینده مجلس اسلامی برای مذاکره حضور نداشتند. مدیر عامل صریحاً اعلام کرد که کاری از دستش ساخته نیست؛ پولی در کار نیست و دو ماه باقی مانده حقوق کارگران و مزایا و بن دو ساله پرداخت نمی‌شود. وی با این همه تهدید کرد که علی رغم این که دستمزدتان را نمی‌دهیم، اگر بر سر کار حاضر نشوید، غیبت می‌زنیم. کارگران يك صدا اعلام کردند: اعتصاب ادامه دارد. کارگران در مجمع عمومی امروز خود تصمیم گرفتند که جلو خروج کامیون‌های شکر را سد کنند. کارگران هم چنین در این مجمع عمومی خواهان انحلال شوراهای اسلامی کار شدند.

۱۵ مهر ماه، کارگران در مجمع عمومی امروز خود توافق کردند که هزار کارگر بخش کشاورزی برای آبیاری زمین‌ها به سر کار بروند تا زمین‌ها خشک نشود و ادامه کاری کارخانه زیر سنوال نرود. سایر کارگران هم چنان به اعتصاب ادامه می‌دهند. تحت فشار اعتراض و اعتصاب کارگران، مسئولین دولتی از جمله امام جمعه، فرماندار و مدیر عامل همه قول پرداخت حقوق معوقه کارگران را داده‌اند. امام جمعه شوش گفته است که تا قبل از عید فطر دستمزدهای معوقه پرداخت خواهد شد. ساعدی، نماینده مجلس اسلامی از شهر شوش نیز در این مورد در مجلس اسلامی صحبت کرده و وعده رسیدگی به خواست‌های کارگران را داده است. فرماندار شهر نیز گفته است که به زودی به مطالبات کارگران رسیدگی خواهد شد. همه این‌ها در عین حال از کارگران خواسته‌اند که به اعتصاب پایان دهند. کارگران این‌ها را وعده‌های سرخرمن می‌دانند و اعلام کرده‌اند که اگر این قول و قرارها بصورت کتبی و رسمی به کارگران داده نشود به اعتصاب پایان نخواهند داد و کارگران کشاورزی نیز مجدداً وارد اعتصاب خواهند شد. کارگران علاوه بر خواست پرداخت فوری و کامل همه مزایا و حقوق‌های معوقه و طبقه بندی مشاغل بر خواست‌های مهم زیر تأکید کرده‌اند: تعهد کتبی بر این که منبعد در روز معینی حقوق هر ماه پرداخت می‌شود و حقوق هیچ ماهی به تعویق نمی‌افتد. پایان دادن به اذیت و آزار و احضار و بازداشت رهبران و نمایندگان کارگران. کارگران هم چنین بر ایجاد تشکل کارگری تأکید کردند و اعلام کرده‌اند که باید آزاد باشند که هر تشکل که بخواهند ایجاد کنند. کارگران نامه دیگری به سازمان جهانی کار و کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری با مضمون زیر نوشته و ارسال کردند.

دومین نامه کارگران نیشکر هفت تپه به سازمان جهانی کار سندیکاهای کارگری جهان و سازمان‌های حقوق بشری به سازمان جهانی کار و اتحادیه‌های کارگری جهان،

احتراماً به اطلاع می‌رسانیم که شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه خوزستان در حدود ۴۷ سال است تاسیس شده است و تولید محصول شکر می‌کند و اولین تولیدکننده شکر از نیشکر در ایران می‌باشد. که توسط کارشناسان خارجی ۴۷ سال پیش تاسیس گردیده و با ایجاد آن تحول شکفت انگیزی در اقتصاد شمال استان خوزستان به وجود آورد. به طوری که تاکنون تاثیرگذارترین شرکت در اقتصاد شمال استان می‌باشد و اقتصاد شهرهای شوش، اندیمشک، دزفول، شوشتر، میانرود، حر ریاحی و شهرک‌های اطراف مستقیماً به وجود آن بستگی دارد. ولی در حدود ۲ سال است به دلیل عدم حمایت دولت و واردات شکر و با اجرای شتاب زده و غیر کارشناسی اصل ۴۴ و سیاست‌های غلطی که دولت، شرکت را به بحران مالی مواجه شده و اقتصاد شهرهای مذکور به صورت راکد در آمده و داد و ستد به حداقل رسیده و بدهی‌های شرکت به حدود ۸۶ میلیارد تومان رسیده که شرکت توان پرداخت آن را ندارد. مسئولین شرکت نیز با عنوان کردن آن بدهی نسبت به پرداخت حقوق معوقه ما کارگران که در چهارچوب قانون کار جمهوری اسلامی ایران می‌باشد اقدام نمی‌کند. ما کارگران بارها به اداره کار شهرستان که ناظر اجرای قانون کار در شهرستان می‌باشد و فرماندار شهرستان و نماینده مجلس مراجعه کرده ایم ولی مسئولین مذکور نیز هیچ گونه اقدام خاصی انجام نداده با توجه به تورم زیاد متأسفانه ما را به صبر و شکیبائی دعوت می‌کنند. در حالی که ما تأمین حداقل‌های زندگی عاجز بوده و شرمنده خانواده خود می‌باشیم. و ما کارگران نیز از این نحوه برخورد مسئولین که با بی تفاوتی به این مشکلات نظر می‌کردند اقدام به تحصن در مقابل فرمانداری شهرستان شوش که بالاترین نهاد و اداره حکومت در این شهر می‌باشد اقدام کردیم و اعلام نمودیم تا رسیدن به خواسته‌های خود مانده:

- ۱- حل مشکل بدهی شرکت که دولتی می‌باشد و دولت توان بخشش آن بدهی‌ها را دارد
- ۲- تضمین در خصوص این که شرکت با وضع موجود ورشکسته نمی‌شود
- ۳- رها نکردن شرکت از نظر مالی توسط دولت
- ۴- اصلاح سیاست‌های به نفع دولت در خصوص صنعت شکر و شرکت، تقلیل تعرفه کمرگی، جلوگیری از واردات بی رویه شکر توسط بخش خصوصی و حتی دولت
- ۵- اجرای مشاغل بندی پس از ۱۲ سال که هر ۲ سال یکبار باید مورد بازنگری قرار گیرد که متأسفانه مسکوت مانده است.
- ۶- رسمی کردن کارگران موقت
- ۷- ارتقای شغلی کارگران شاغل
- ۸- تشکیل سندیکای کارگری
- ۹- واگذاری منازل شرکت که در اختیار نیروهای نظامی، اطلاعاتی، بانکی و آموزش و پرورش و دیگر ادارات دولتی است
- ۱۰- پرداخت به موقع حقوق کارگران

۱۱- اجرای استانداردهای لازم در محل کار

۱۲- اجرای طرح زیان آور با توجه به زیان آور بودن محل کار، بعضی از کارها در سطح شرکت

۱۳- اصلاح نحوه دادن مزایا در خصوص سختی کار و بدی آب و هوا با توجه به دمای بالای ۵۰ درجه در محل کار و موارد دیگر.

دست از تحسن بر نداشته و در صورتی که تحسن پایان پذیرد بصورت مشروط خواهد بود. موقتا اگر در کوتاه مدت و در مهلت داده شده به نتیجه خاصی نرسیم، اقدام مجدد به تحسن کرده و حاضر به پرداخت هرگونه هزینه جهت رسیدن به حقوق خود هستیم. همان گونه که قبلا نیز تعدادی از کارگران توسط دولت به دادگاه احضار شده و مورد بازخواست قرار گرفته اند و در چند روز گذشته نیز شبانه به درب منازل تعدادی از فعالان کارگری از طرف حفاظت و اطلاعات و امنیت شهرستان مراجعه و احضار شدند و کارگران را به آن اداره برده و مورد بازخواست قرار دادند و آنها را تحت فشار قرار دادند تا از حضور در تحسن امتناع کرده و کارگران را از بدست آوردن خواست هایشان باز دارند. لازم به ذکر است در مدت زمانی که کارگران در آن محل مورد بازپرسی قرار می گرفتند. دیگر همکاران اقدام به اعتراض شدید به این نوع برخورد کردند که با واکنش و برخورد شدید نیروهای انتظامی مواجه شدند و تعدادی زخمی و بازداشت شدند که با فشار کارگران نیروی انتظامی اقدام به آزادی آن ها نمود.

در پایان از جامعه جهانی، سازمان جهانی کار، سندیکای کارگری جهان و سازمان های حقوق بشری عاجزانه درخواست می کنیم در خصوص رسیدن ما به اهداف مان ما را حمایت نمایند در غیر این صورت ما نیز همانند کارگران شرکت قند شهرستان دزفول که شرکت آن ها دچار ورشکستگی شد و کارگران آن به حال خود رها شدند و روزگار بسیار بدی را می گذرانند دچار ورشکستگی می شویم که در صورت وقوع این حادثه بازدهی اقتصادی در شمال استان خوزستان فاجعه به وقوع خواهد پیوست که امیدواریم با حمایت و فشار بین المللی و با توجه به این که ایران جزء سازمان جهانی کار می باشد این مشکلات مرتفع گردد تا بتوانیم زندگی آبرومندی برای خود و خانواده فراهم آوریم.

قبلا از همکاری شما تشکر و قدردانی می نمایم.

کارگران شرکت طرح نیشکر هفت تپه شهرستان شوش استان خوزستان

۱۶ مهر ماه، کارگران با صدور بیانیه ای بر خواست های فوری خود از جمله پرداخت کلیه مطالبات معوقه، پرداخت به موقع حقوق و مزایای کارکنان، اجرای طرح کارهای سخت و زیان آور، اجرای طبقه بندی مشاغل، برکناری مدیران نالایق، اجرای نظام هماهنگ دستمزدها تاکید کردند. کارگران و کارکنانی که بیش از بیست سال سابقه کار دارند تقاضا دارند که بر اساس ۵۰ درصد سنوات و ۵۰ درصد به عهده شرکت بازنشسته شوند. کارگران مصممانه اعلام کرده اند وعده های توخالی مقامات و مسئولین را نمی پذیرند و تا به کلیه خواسته های خود نرسند از اعتصاب دست نخواهند کشید. قبلا با توافق مجمع عمومی کارگران بخش کشاورزی برای آبیاری زمین ها سر کار رفته بودند. اما امروز اعلام کردند که از فردا آن ها هم دست از کار خواهند کشید و هر ۴۰۰۰ نفر دست به تجمعات اعتراضی خواهند زد. گزارشاتی از تحت فشار قرار دادن فعالین کارگری از جمله جلیل احمدی و بهزاد قصاب توفیقی نیز منتشر گردیده اند.

به گزارش ایسنا، موضوع شرکت نیشکر هفت تپه، در مجلس نیز مورد بحث قرار گرفته است. از جمله، رییس کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی، مهندس سید حسین هاشمی گفت: «در ۱۴ ماه گذشته بیش از ۲ میلیون تن شکر وارد شده است که این میزان، ما را از واردات ۶ سال آینده بی نیاز می کند. مقرر شده است که پس از توزیع حجم بالای شکر وارداتی، تعرفه واردات این محصول افزایش یابد.» هاشمی ادامه داد: «واردات بی رویه شکر موجب شده است تا سطح زیر کشت چغندر قند تا ۳۰ درصد کاهش یابد.» وی اشاره کرد: «در حال حاضر سالانه یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن شکر در داخل تولید می شود، که بر اساس قانون باید سالانه ۵۰۰ هزار تن شکر وارد کشور شود. این در حالی است که هم اکنون بیش از ۲ میلیون تن شکر وارد کشور شده که اختلالاتی را به این بخش وارد کرده است.» در ادامه این خبر رسانی رییس کمیسیون صنایع و معادن مجلس افزود: «با توجه به این که ۲۵ کارخانه شکر به دلیل واردات در آستانه تعطیلی قرار دارند، بیش ترین صدمه واردات متوجه تولید و اشتغال است.» (خبرگزاری ایسنا، ۱۶ مهر ۱۳۸۶)

۱۷ مهر ماه، مدیر عامل تلاش کرد که کارگران را با وعده سر کار بفرستد، اما کارگران هم چنان به اعتصاب ادامه دادند. وی به کارگران قول داد که فردا بقیه حقوق معوقه شان پرداخت می شود؛ اما کارگران اعلام کردند تا پرداخت نشود اعتصاب ادامه خواهد یافت. کارگران به مدیر عامل ۱۵ روز مهلت دادند که مزایای معوقه و سایر مطالبات آن ها را عملی کند در غیر این صورت اعتصاب مجددا شروع خواهد شد.

کارگران اعتصابی خطاب به همه کسانی که تا امروز از اعتصاب شان حمایت و پشتیبانی کرده اند، نامه تشکر آمیزی با مضمون زیر نوشتند:

خطاب به همه کارگران و کسانی که ما را حمایت کردند

ما کارگران طرح نیشکر هفت تپه ضمن تشکر از همه کارگران و تشکل های کارگری و انسان های آزادی خواهی که از مبارزه ما حمایت کردند، به اطلاع همگان می رسانیم که ما موفق شدیم با اتحاد خود کارفرما را به عقب نشینی وادار کنیم. دستمزد شهریور ماه را دو روز قبل گرفتیم و فردا قرار است دستمزد مهرماه ما پرداخت شود و ده تا پانزده روز فرصت داده ایم که پاداش های عقب افتاده ما نیز پرداخت شود. بدین ترتیب فردا اگر حقوق مهر ماه ما به حساب واریز شود پس از دوازده روز اعتصاب و مبارزه به سرکار خود باز می گیریم. و همین جا از همه شما عزیزانی که ما را در این مبارزات همراهی کردید تشکر می کنیم. تا همین جا این خود یک موفقیت و پیروزی برای همه ماست. ما به کارفرما پانزده روز دیگر فرصت می دهیم که برای دیگر خواست ها و طلب های ما اقدام کند و در صورتی که پاسخی به آن ها داده نشود دوباره اعتصاب و تجمعات خود را از سر خواهیم گرفت.

زنده باد اتحاد کارگری، کارگران طرح نیشکر هفت تپه، ۱۷ مهر ۸۶

۱۸ مهر ماه، حقوق شهروبر ماه نیز به کارگران پرداخت شد. پس از ۱۱ روز اعتصاب متحد و يك پارچه کارگران نیشکر هفت تبه، امروز کارگران کار را از سر گرفتند. مدیریت با پرداخت حقوق مرداد ماه کارگران و با وعده و وعیدهای اسلامی و توخالی می خواست کارگران را چند روز پیش به سر کار برگرداند و اعتصابشان را به شکست بکشاند، اما کارگران متحد و يك پارچه این ترفند کارفرما و حکومت اسلامی را نیز به شکست کشاندند. و بر خواست های خود پافشاری کردند.

اما سایر مطالبات کارگران؛ پرداخت به موقع دستمزدها در پنجم هر ماه، پرداخت پاداش و بن معوقه، برخورداری از خانه های سازمانی، اجرای هماهنگ دستمزدها، مشمول کارهای سخت و زیان آور شدن و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل هنوز برآورد نشده است. هنوز شوراهای اسلامی کار منحل نگردیده است. هنوز کارگران از حق تشکل و پایان دادن به اذیت و آزار فعالین کارگری برخوردار نیستند. اما بر این خواست ها تاکید شده و تلاش و مبارزه برای رسیدن به این خواست ها را جلو روی کارگران قرار داده است.

اعتصاب کارگران نیشکر هفت تبه با این همه پیروزی مهمی برای کارگران این مجموعه و کل طبقه کارگر به شمار می آید. کارگران هفت تبه، ثابت کردند که می توان با پافشاری بر مبارزه و اعتصاب خواست های خود را به کارفرما و حکومت حامی آن ها تحمیل کرد. می توان علی رغم اذیت و آزار کارگران، علی رغم بازداشت ها و سرکوب تجمعات آن ها، با نیروی متحد خود، با اطلاع رسانی هر روزه به جامعه، با قبول نکردن وعده و وعیدهای توخالی، و با اتکا به نیروی خود طرف مقابل را به عقب نشینی وادار سازند.

به گزارش خبرنگار داخلی مجلس، نماینده مجلس از جناح اقلیت، قدرت الله علیخانی، طی سخنانی در مجلس در انتقاد از واردات بی رویه شکر گفت: «واردات ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تنی شکر در حالی ست که نیاز کشور دو میلیون تن است و حدود يك میلیون ۲۰۰ هزار تن آن در داخل تولید می شود.» وی افزود: «يك میلیون و ۲۰۰ هزار تن شکر را دولت وارد کرده و ۲ میلیون تن آن را نیز بخش خصوصی که هویتش مشخص نیست. ما خواهان این بودیم که مجلس با تحقیق و تفحص به این نتیجه برسد که حدود ۲۰۰ میلیارد تومان سود این واردات کجا رفته است.» (خبرنگار مجلس، ۱۸ مهر)

۱۹ مهر ماه، امروز اطلاعیه ای با تیتراژ «ما موفق شدیم» از طرف کارگران نیشکر هفت تبه منتشر شد که در آن تاکید شده است کارگران حق خود می دانند هر هفته مجمع عمومی خود را برگزار کنند و در مورد مسائل مختلف تاکید کنند و تصمیم بگیرند. در این اطلاعیه آمده است: «برای این که خواست هایمان را بگیریم، ما برای این که نگذاریم دوباره دستمزد ما را به عقب بیندازند، اخراج مان نکنند و نمایندگان دل سوزی که سخنگویان ما بودند را زیر فشار نگذارند هر هفته جمع می شویم و در مورد وضعیت خود و مسائل فوری کارمان تصمیم می گیریم. ما هر هفته روزهای پنج شنبه ساعت ۱ تا ۲ جمع خواهیم شد و این را حق مسلم خود، تشکل واقعی خود می دانیم.» (پنج شنبه، ۱۹ مهر ۱۳۸۶ - ۱۱ اکتبر ۲۰۰۷)

کارگران نیشکر هفت تبه در تاریخ ۱۷ مهر ۸۶ - اکتبر ۲۰۰۷، وارد دهمین روز تحصن خود شدند و بر روی خواسته های خود تاکید کردند که اگر به خواست هایمان رسیدگی نشود با خانواده های خود به جلو فرمانداری خواهند رفت و در آن جا دست به تحصن و اعتراض خواهند زد. در برابر مقاومت کارگران، فشارها و تهدیدات بر کارگران و فعالین کارگری به طرق مختلف ادامه دارد. نیروهای وزارت اطلاعات فعالین کارگری تهدید می کنند. از جمله آن ها جلیل احمدی و بهزاد قصاب توفیقی را به اداره اطلاعات دزفول بردند و آن ها را تحت فشار و تهدید قرار دادند که نباید در اعتراضات و تحصن ها که برای رسیدن به خواست های خود می باشد، شرکت کند.

حدود پنج هزار کارگر شرکت نیشکر هفت تبه در استان خوزستان، از روز ۱۵ اسفند ۱۳۸۶، در اعتراض به پرداخت نشدن دو ماه حقوق و پاداش و عیدی شان، اقدام به اعتصاب کردند. کارگران شرکت نیشکر هفت تبه در حدود دو سال گذشته، حداقل ۱۱ بار بر سر مطالبات خود، دست به اعتصاب زده اند. اعتصاب اخیر در شرکت نیشکر هفت تبه در روز ۱۲ اسفند آغاز شد که ۱۷۰۰ کارگر بخش نی بر این واحد تولیدی در اعتراض به عقب افتادن پرداخت حقوق شان و تحویل ندادن جیره روزهای عید، دست از کار کشیدند. دو روز بعد هم تمام کارکنان شرکت نیشکر هفت تبه، به جز اداره حراست، دست از کار کشیدند. کارگران شرکت نیشکر هفت تبه در اعتصابات گذشته، خواستار اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و حق تشکیل سندیکا شده بودند.

عباسعلی زالی، وزیر پیشین کشاورزی و رییس سابق مرکز آمار ایران، روز ۱۵ اسفند ۸۶ با انتقاد از سیاست های دولت محمود احمدی نژاد در زمینه واردات، به روزنامه اعتماد گفت: «واردات بی رویه شکر، ۲۲ کارخانه قند و هفت کارخانه نیشکر را از جرخه تولید خارج کرده است.»

کارگران نیشکر هفت تبه چهارمین روز اعتصاب خود را آغاز کردند. از ساعت ۰۷ صبح یک شنبه ۱۹ اسفند ۱۳۸۶ هر ۲ شیفت شاغل در این شرکت در میدان ترابری، محوطه درب ورودی این شرکت دست به اعتراض و تحصن زدند. گزارش ها حاکی است در حال حاضر بیش از ۲۵۰۰ نفر از کارگران در این محوطه در تحصن بسر می برند و نسبت به پرداخت نشدن حقوق معوقه ۲ ماه و پاداش خود معترض هستند. عوامل وزارت اطلاعات (حراست شرکت)، و هئیت مدیره شرکت برای متفرق کردن کارگران از ابتدای صبح به صورت غیر رسمی شروع به شایعه پراکنی نمودند که فرار است امروز بخش ناچیزی از حقوق آن ها پرداخت شود، کارگران اعلام نموده اند که تا پرداخت نشدن تمامی مطالبات به سر کار خود باز نخواهند گشت. از طرفی دیگر مدیر عامل شرکت فردی به نام یعقوب شفیعی که فاقد هر گونه پیشینه علمی و مدیریت است و یک آخوند است. او به ندرت در شرکت حاضر می شود و در طی دوران اعتراضات اخیر در شرکت حاضر نبوده و اکثرا در تهران بسر می برد و هزینه های تردد های خود را از شرکت دریافت می کند که مبالغ هنگفتی است، قائم مقام شرکت از دادن پاسخ منطقی به کارگران سر باز می زند. نیروهای وزارت اطلاعات به حالت آماده باش در آورده شدند و تعدادی از نیروهای اطلاعات و انتظامی در ورودی های شرکت نیشکر هفت تبه مستقر شده اند. کارگران به هئیت مدیره

و سایر ارکان های دولتی هشدار داده اند که اگر در طی چند روز آینده مشکلات آن ها حل نگردد، آن ها در مقابل فرمانداری شوش دست به تحصن و اعتراض خواهند زد. لازم به یادآوری است که قیمت فروش محصولات این شرکت هم چنان به نرخ سال ۱۳۸۲ نگه داشته شده که معادل ۳۶۰ تومان بابت هر کیلو شکر می باشد در صورتی که در حال حاضر قیمت هر کیلو شکر در بازار که بین عمده فروشان معامله می شود بیش از ۸۴۰ تومان بابت هر کیلو است. بنابه گفته دست اندار کاران این شرکت نگه داشتن بهای پایین شکر بنابه درخواست مافیای شرکت که یکی از عوامل مهم محلی آن فردی به نام ساعدی نماینده مجلس از شوش و رئیس کمیسیون کشاورزی مجلس است هدف از این کار او، برای اثبات اینکه این شرکت ضرر ده است و باید به بخش خصوصی واگذار شود و نهایتا توسط ساعدی خریداری شود. ساعدی تا به حال از طریق شخص ثالث اقدام به خرید زمین های بسیار مستعد این شرکت با قیمتی نازل نموده است. فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، پرداخت نکردن حقوق و پاداش کارگران را محکوم می کند و از سازمان جهانی کار خواستار اقدامات عملی برای پایان دادن به نقض قوانین بین المللی کار در ایران است.

روزشمار اعتراض و اعتصاب اخیر کارگران نیشکر هفت تپه در سال ۱۳۸۷

از صبح روز سه شنبه ۲۰ فروردین کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه، بار دیگر دست به اعتصاب گسترده زده اند. بنابر این گزارش در اعتصاب روز سه شنبه، کارگران بخش تولید و تمامی بخش های وابسته به آن، بخش کشاورزی و کارگران نی بر شرکت دارند. اعتصاب به صورت یک پارچه و گسترده می باشد. کارگران در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق معوقه اسفند ماه و پاداش های سال گذشته دست به اعتصاب زدند. مذاکرانی که فعالین کارگری با مدیر عامل شرکت برای پرداخت حقوق و پاداش های به تعویق افتاده داشته اند، به بن بست رسیده و یعقوب شفیعی آخوندی که مدیریت عامل این شرکت را در دست دارد از رسیدگی به خواسته های کارگران سر باز می زند. در طول یک سال و نیم گذشته کارگران نیشکر هفت تپه به اعتصابات گسترده ای دست زده اند که گاه تا پنج هزار نفر را در بر گرفته است. بر اثر اعتصاب های متعدد، کارگران توانسته اند به بخشی از حقوق و مطالبات خود دست یابند اما بسیاری از خواست های آن ها علی رغم وعده مساعد مسئولان بدون پاسخ مانده است.

کارگران قسمت های مختلف کارگران شرکت هفت تپه، از صبح روز شنبه ۲۴ فروردین ۱۳۸۷ - ۱۲ آوریل ۲۰۰۸، در مقابل دفتر مدیریت این شرکت تجمع کرده و خواستار پرداخت حقوق و پاداش معوقه و رسیدگی به سایر خواسته های خود شدند. تعداد کارگرانی که در این تجمع اعتراضی شرکت داشتند نزدیک به ۲۰۰۰ نفر تخمین زده می شود. شیخ یعقوب شفیعی مدیر عامل شرکت چند روزی است که در دفتر کار خود حاضر نمی شود و هئیت مدیره شرکت از دادن پاسخ به خواسته های کارگران خوداری می کند.

شیخ یعقوب شفیعی مدیر عامل این شرکت در ابتدای اعتصاب خطاب به کارگران اعلام کرده بود که ما می توانیم حداکثر تا فروردین ماه حقوق شما را برداریم ولی بعد از آن ما دیگر حقوق شما را نخواهیم پرداخت. یعقوبی دلایل این کار را به فروش نرسیدن تولیدات این شرکت و کمک نکردن دولت اعلام کرده است. این در حالی است که مافیای شرکت با صدور مجوزهای ورود شکر توسط دولت احمدی نژاد طرح های عظیم تولید شکر را در آستانه ورشکستگی قرار داده است که بیکار شدن هزاران کارگر را در پی دارد و حتی باعث فلج شدن رونق اقتصادی بعضی از مناطقی که این کارخانه ها در آن قرار دارند، شده است.

کارگران طرح نیشکر هفت تپه اعلام کرده اند که تا رسیدن به خواسته های خود که پرداخت حقوق معوقه و پاداش و سایر خواست ها است به اعتصاب و اعتراضات خود ادامه خواهند داد.

گزارشات رسیده از شرکت نیشکر زعیل غذایی که در مسیر شوشتر- اهواز قرار دارد حاکی است کارگران این شرکت حقوق معوقه ماه های دی، بهمن، اسفند و پاداش سال ۱۳۸۶ خود را هنوز دریافت نکرده اند. آن ها نسبت به پرداخت نشدن حقوق معوقه خود دست به اعتراضاتی زده اند.

این گزارش می افزاید کارگران طرح توسعه نیشکر امیر کبیر که در دشت آزادگان واقع است و از ۵ شرکت تشکیل شده است، هنوز پاداش سال گذشته و عیدی خود را دریافت نکرده اند. کارگران قصد دارند که در صورت پرداخت نشدن پاداش و عیدی دست به اعتراض بزنند.

کارگران شرکت نیشکر هفت تپه، به مناسبت اول ماه مه ۱۳۸۷ - ۲۰۰۸، بیانیه ای منتشر کرده اند که در آن وضعیت این شرکت و خواست های خود را قید کرده اند.

بیانیه کارگران نیشکر هفت تپه به مناسبت روز جهانی کارگر ۱۳۸۷

روز جهانی کارگر را در حالی برگزار می کنیم که کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر پس از ۴۹ سال تولید برای اولین بار در تاریخ افتتاح شرکت، کارگران شرکت سال نو را بدون دریافت عیدی و پاداش آغاز نمودیم، و به قول معروف «سالی که نکو است از بهارش پیدا است» پس از گذشت ۲ ماه از سال جدید یعنی سال ۱۳۸۷ تاکنون حقوق اسفند ماه از سال ۱۳۸۶ و فروردین ماه از سال ۱۳۸۷ دریافت نکردیم و شایعانی است مبنی بر فرستادن کارگران برای چندین ماه به خانه بدلیل عدم توانایی پرداخت حقوق از طرف شرکت و کارگران شرکت بیش از هر زمان در خصوص امنیت شغلی خود احساس خطر می کنند و البته در نظر دارند که کارگران را بدین شکل از شرکت فراری داده تا راحتر بتوانند آنان را باز خرید کرده و اقدام به تعدیل نیرو نمایند. متأسفانه دلیل مشکلات شرکت را نیروی مازاد میدانند در حالی که مشکل شرکت سیاست های غلط دولت در خصوص صنعت شکر بوده و قصد خصوصی سازی شرکت را به شکل شتاب زده انجام داده اند در صورتیکه بدین شکل شرکت خصوصی شود سرنوشت شرکت قند ذرفول در انتظار نیشکر خواهد بود. البته باندهای مافیای شکر در سطح کشور و واردات شکر متأسفانه توسط دولت و عدم خرید تضمینی تولیدات شرکت های تولید کننده، با پایین آوردن تعرفه کمرگی توسط دولت و عدم توجه ساعدی نماینده شهرستان شوش در مجلس به مشکلات شرکت با توجه به جایگاه ایشان در مجلس که به عنوان رئیس کمیسیون کشاورزی مجلس است و یکی از افرادی است که در تعیین بودجه سال ۱۳۸۶ نظر خاصی دارد. اظهارات او در خصوص محصول شکر مبنی بر اینکه تولید شکر به صرفه نبوده و توان رقابت با وارد کنندگان محصول در داخل نیست جای نگرانی دارد. از ایشان انتظار می رفت تا حداقل بتواند مانع قطع برق شرکت توسط سازمان برق باشد و کاهش آب توسط سازمان

آب شود آب آبیاری که باید حداقل در حدود ۲۲ متر باشد الان در حدود ۴ متر که متأسفانه حتی در سطح شهرستان نیز این مشکلات را حل نکرده. شرکت نیشکر هفت تپه به فرزند ناخلف دولت تبدیل شده است، و همه مسئولین تاکنون از حل مشکل شرکت به شکلی شانه خالی می کنند و بار سنگین مشکلات بر شانه کارگران زحمتکش این شرکت بیش از هر زمان دیگری سنگینی می کند البته کارگران شرکت هم قسم شدن تا به هر شکل ممکن در حفظ شرکت کوتاهی نکنند و تولید را بیش از هر زمان دیگر پیش تر کرده و دست افراد سودجو از این شرکت کوتاه نمایند. چون به این مسئله پی بردن که افرادی هدف مند قصد به تعطیلی کشاندن شرکت را دارند و لی کارگران شرکت هوشمندانه به این نیت سوء پی برده و تا آخرین نفس در حفظ آن، که حفظ ناموس و شرف آن ها می باشد ادامه خواهند داد.

یک بار دیگر خواست های خود را به اطلاع عموم می رسانیم که به قرار زیر می باشد:
مشخص نمودن وضعیت مدیر عامل شرکت یعقوب شفیعی که به ندرت در شرکت حاضر است.
تغییر مدیران نالایق که با سوء مدیریت باعث کاهش تولید محصول شده اند.
برگزاری انتخابات، جهت تشکل آزاد کارگری (انجمن صنفی).

رسمی کردن کارگران قراردادی.

پایان دادن به پرونده سازی و احضار فعالین کارگری.

پایان دادن به سرکوبی کارگران توسط فردی به نام زبیدار که رئیس حراست شرکت است.

پرداخت به موقع حقوق کارگران.

اجرای بازنگری در سطح مشاغل بندی.

بازرسی دادن ۲۰۰ دستگاه منازل سازمانی شرکت به کارگران آن، که در حال حاضر در دست نیروهای اطلاعاتی و انتظامی است.

عدم واگذاری زمین های زراعی شرکت به بخش خصوصی که به کشت محصولات غیر از نیشکر اختصاص داده می شود.

به جریان انداختن امکانات رفاهی متوقف شده شرکت که از جمله سلف سرویس شرکت پیگیری و برخورد با افرادی که در بین بردن مزارع شرکت نقش دارند و در جلوگیری از ورود احشام کوتاهی می کنند.

اصلاح روش مزایده ها و مناقصه ها در سطح شرکت.

در پایان به اطلاع مسئولین مربوطه می رسانیم که در خصوص تحقق خواست های کارگران مصمم بوده و تا رسیدن به اهداف مان دست از مبارزه نخواهیم کشید.

علی رغم درد و رنج های که ما کارگران روزانه با آن مواجه هستیم، روز جهانی کارگر را گرامی می داریم و به تمامی کارگران ایران تبریک می گوئیم و همگام با سایر کارگران امروز چهارشنبه در شرکت طرح و نیشکر هفت تپه مراسم گسترده ای برگزار خواهیم نمود.

کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه شوش

۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۷

در تداوم مبارزه کارگران نیشکر هفت تپه شوش، برای دست یابی به حقوق صنفی، اجتماعی و سیاسی خود، روز شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۸۷، کارگران نیشکر هفت تپه در سیزدهمین روز اعتصاب، همراه با تعدادی از اعضای خانواده های خود از ساعت ۸ صبح در مقابل فرمانداری شوش تجمع کردند و ساعت ۸ و نیم در حالی که شعار می دادند به طرف شهر براه افتادند. در راهپیمایی امروز، مردم شهر شوش وسیعاً به صف کارگران پیوستند و صف کارگران به ۵۰۰۰ نفر رسید.

نیروهای انتظامی با شلیک گاز اشک آور به سوی کارگران و خانواده های آن ها که از زنان و کودکان تشکیل گردیده بود اقدام به متفرق نمودن جمعیت و سپس با گاز فلفل و باتوم به جمعیت یورش بردند، کارگران ابتدا با شعار «برادر نظامی حمایت حمایت» خوستار توقف یورش مأمورین گردیدند که با بی نتیجه ماندن این تلاش ها با مقاومت کارگران برای حفاظت از زنان و کودکان خود درگیری گسترده ای بین کارگران و نیروهای امنیتی ایجاد گردید.

این درگیری که با یورش وحشیانه نیروهای انتظامی شروع شد در خیابان چهار دستگاه و حوالی آن ادامه یافت، جمعیت به سوی فرمانداری شوش حرکت کردند.

کارگران نیشکر هفت تپه مقابل فرمانداری شهر شوش دست به تجمع زدند. به دنبال عدم رسیدگی فرمانداری، کارگران به سوی بازار شهر دست به راهپیمایی زدند و شعار دادند: «معیشت منزلت حق مسلم ما است»، «پرونده فضائی مختوم باید گردد»، «مدیر حراست اخراج باید گردد»، «کارگر هفت تپه ایم گرسنه ایم گرسنه ایم» و... همسران و فرزندان کارگران نیشکر که در صف مقدم این تظاهرات حرکت می کردند با نشان دادن فرزندان خود شعار می دادند: «این بچه گرسنه وعده سرش نمی شه». تعدادی از مردم نیز در همبستگی با کارگران، به صف کارگران پیوستند. در چنین شرایطی، نیروهای سرکوبگر حکومت اسلامی، برای جلوگیری از گسترش این اعتراض ضرب و شتم کارگران را شروع کردند و حداقل پنج نفر از کارگران را مصدوم نمودند.

تجمع در مقابل فرمانداری، در یازدهمین روز اعتصاب کارگران شرکت نیشکر هفت تپه صورت گرفت. همسر یکی از کارگران که در تخصص شرکت داشت، به رادیو فردا گفت: «تعدادی از کارگران هفت تپه همراه با همسران و فرزندان خود اقدام به تحصن کردند. این تحصن تا ساعت ۱۰ ادامه داشت، تا این که با فحاشی بعضی فرماندهان نیروی انتظامی مواجه شدیم و کارگران به سمت مرکز شهر حرکت کردند. در این حرکت، همسران کارگران در جلوی آنان راه می رفتند.»

به گفته وی، «اما نیروی انتظامی از حرکت کارگران ممانعت کرد و این کار منجر به درگیری نیروی انتظامی با کارگران شد و پنج نفر از کارگران مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. مأموران با باتوم به جان کارگران شرکت افتادند و اگر می توانستند زنان را هم می زدند.»

او اشاره کرد که برخورد نیروی انتظامی موجب ترس و وحشت کودکانی شد که در محل حضور داشتند و افزود: «بچه ها واقعا ترسیدند. یکی از بچه ها با گریه التماس می کرد که ما را نزدیک نبرید. و خانم ها از ترس این که این ها بلایی سرشان نیاورند، بچه هایشان را بغل کرده بودند.»

۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۷، کارگران نیشکر هفت تپه در پانزدهمین روز اعتصاب و اعتراضات گسترده خود صبح امروز جاده اهواز - اندیمشک را مسدود کردند.

کارگران ساعت ۰۸:۰۰ صبح امروز در مقابل فرمانداری شوش تجمع کردند، و از فرمانداری شوش به سمت بازار شهر حرکت کردند و از بازار به سمت چهار راه شوش که جاده ورودی شهر است تجمع کردند. و در آن جا اقدام به بستن جاده شوش- اندیمشک نمودند. کارگران در طی مسیر شعار می دادند: «مدیر بی لیاقت استعفا استعفا»، «کارگر می میرد ذلت نمی پذیرد»، «زندگی و معیشت حق مسلم ماست»، «حقوق ماهیانه حق مسلم ماست»، «منادی عدالت خجالت خجالت» و...

فرماندار شهر سیلابی در محل اعتراض کارگران حاضر شد و شروع به وعده دادن نمود. او، قبلا به کارگران اعلام کرده بود که می رود تهران و مشکل کارگران را حل خواهد کرد ولی امروز با وعده دادن قصد داشت کارگران را از ادامه اعتراضاتشان منع کند. کارگران با سر دادن شعارهایی هم چون «ما وعده نمی خواهیم ما حقوق می خواهیم»، «فرماندار مرگت باد نکت باد»، «دروغگو دروغگو، با هو کردن مانع صحبت های او شدند. در اعتراضات امروز بیش از ۴۰۰۰ نفر شرکت داشتند و اعتراضات کارگران هم چنان ادامه دارد. انبوهی از نیروهای امنیتی و انتظامی کارگران را در محاصره خود دارند و وقتی که کارگران قصد مسدود کردن مسیر شوش- دزفول را داشتند نیروی انتظامی قصد مقابله با کارگران را داشتند که کارگران با مقاومت شدید مسیر را مسدود کردند. کارگران اعلام کردند که در روزهای آینده به اعتراضات خود ادامه خواهند داد و با شیوه های مختلف بر شدت اعتراضات خود خواهند افزود.

دوشنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۳۸۷، بیش از ۲۰۰۰ تن از کارگران نیشکر هفت تپه در پانزدهمین روز از سلسه اعتصابات و اعتراضات خود جاده اهواز - اندیمشک را به مدت ۴۵ دقیقه مسدود کردند. کارگران، شعارها می دادند: «کارگر زندانی آزاد باید گردد»، «پرونده قضایی مسدود باید گردد» و...، به سمت فرمانداری شهر شوش راهپیمایی کردند، آن ها خواهان پایان دادن به محاکمه ۵ فعال کارگری به نام های فریدون نیکو فر، علی نجاتی، جلیل احمدی، رمضان علی پور، محمد حیدری مهر و ابوالفضل عابدینی نصر شدند.

یکی از کارگران معترض در گفتگو با بخش فارسی بی بی سی (دوشنبه ۱۹ مه ۲۰۰۸ - ۳۰ اردیبهشت ۱۳۸۷) گفت، روز دوشنبه کارگران معترض به همراه خانواده هایشان برای چندمین روز متوالی در مقابل فرمانداری شهرستان شوش تجمع کردند.

یکی از خواست های اصلی معترضان پرداخت حقوق های معوقه سه ماه گذشته است. خواست دیگر آن ها برکناری مدیران نالایق و نیز برکناری مدیر حراست کارخانه است.

کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه هم چنین خواستار تشکیل سندیکای کارگری هستند. به گفته یکی از این کارگران با این که در سال ۸۶ حدود دو هزار نفر از کارگران هفت تپه با امضای طوماری خواستار تشکیل سندیکای کارگری شدند، مسئولان منطقه با این مسئله مخالفت جدی کرده و گفته اند امکان تشکیل سندیکا وجود ندارد.

کارگران معترض در تجمع روز دوشنبه خود، بعد از تجمع در مقابل فرمانداری، به سمت جاده اهواز - اندیمشک حرکت کردند و حدود یک ساعت این جاده را بستند. کارگران معترض با دخالت نیروی انتظامی متفرق شده و مجدداً به سمت مرکز شهر راهپیمایی کردند و تجمع خود را در مقابل فرمانداری شوش ادامه دادند. از جمله شعارهای کارگران معترض می توان به «کارگر هفت تپه ایم، گرسنه ایم گرسنه ایم»، «بازاری بازاری، حمایت حمایت»، «نماینده بی عرضه نمی خواهیم»، «معیشت زندگی حق مسلم ماست» اشاره کرد.

کارگران شرکت های کشت و صنعت نیشکر کارون و کشت و صنعت نیشکر خوزستان و صنایع جانبی آن، امروز دوشنبه ۳۰ اردیبهشت ماه، در بیانیه مشترکی حمایت خود را از کارگران نیشکر هفت تپه اعلام کردند.

در بخشی از این بیانیه آمده است: درود بر همه کارگران شرکت نیشکر هفت تپه که با بیش از دو هفته مقاومت در حال تلاش و مبارزه برای گرفتن حق و حقوق خود هستند. ما کارگران دو مجموعه بزرگ تولید کننده شکر در خوزستان هستیم که بیش از بیست و پنج هزار کارگر مشغول به کار داریم و بیش از ۵ ماه است که حقوق نگرفته ایم. حراست شرکت های ما با تهدید و فشار های امنیتی مانع از هرگونه حرکت اعتراضی ما می شوند و شکر را به کامان تلخ کردند.

طی این بیانیه مشترک حمایت خود را از کارگران هفت تپه اعلام می کنیم و از همه کارگران ایران و جهان درخواست می کنیم که به نژاد کارگران خوزستان گوش دهند و ما را در این شرایط سخت که شدید ترین فشار های اقتصادی را بر ما تحمیل کردند یاری نمایند. ما کارگران خواستار پرداخت کامل حقوق و مطالبات قانونی در هفت تپه و سایر کارخانجات هستیم. هر گونه سرکوب، بازداشت و تهدید علیه کارگران هفت تپه را محکوم و از آن جا که قرار است فردا فعالان کارگری هفت تپه به همراه یک خبرنگار در دادگاه محاکمه شوند، خواهان آزادی و صدور حکم برائت آن ها هستیم.

صبح روز سه شنبه ۳۱ اردیبهشت ماه، هزاران تن از کارگران شرکت «نیشکر هفت تپه» در شانزدهمین روز از اعتصاب و اعتراضات خود برای دومین روز متوالی جاده اهواز - اندیمشک را مسدود کردند.

کارگران نیشکر هفت تپه، برای چندمین روز متوالی در مقابل فرمانداری شوش تجمع کردند و سپس به سوی بازار شهر و چهار راه شوش راهپیمایی نمودند، در حالی که شمار زیادی از جوانان و مردم شوش نیز به آنان پیوستند، با بستن جاده شوش- اندیمشک به اعتراض خود ادامه دادند.

کارگران، با سردادن شعارهایی هم چون «کارگر می میرد ذلت نمی پذیرد»، «زندگی و معیشت حق مسلم ماست»، «حقوق ماهیانه حق مسلم ماست»، «منادی عدالت خجالت خجالت»، «پرونده سازی علیه کارگران را متوقف کنید» و «محاکمه کارگران را متوقف کنید»، خواستار پرداخت حقوق معوقه و پایان دادن به تهدید و احضار فعالین کارگری شدند.

در حالی که شمار زیادی از ماموران امنیتی و انتظامی و لباس شخصی کارگران را محاصره کرده بودند، کارگران نیشکر هفت تپه، اعلام کردند تا دست یابی به خواست هایشان به اعتراضات خود ادامه خواهند داد.

هم زمان با شانزدهمین روز از اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه، دادگاه حکومت اسلامی در شهر «دزفول» برگزار شد.

صبح روز سه شنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۳۸۷، دادگاه اعتصابات کارگری شرکت کشت و نیشکر هفت تپه در شعبه اول دادگاه انقلاب شهرستان دزفول به ریاست قاضی اندی برگزار گردید. به گزارش فعالان حقوق بشر در ایران، این جلسه با یک ساعت تاخیر از ساعت ۱۱ صبح آغاز شد و دو ساعت و چهل و پنج دقیقه به طول انجامید. در این دادگاه پنج فعال کارگری و یک خبرنگار به نام های ۱- محمد حیدری مهر (فعال کارگری) ۲- علی نجاتی (فعال کارگری) ۳- فریدون نیکوفر (فعال کارگری) ۴- ابوالفضل عابدینی نصر (خبرنگار و مسنول واحد کارگری فعالان حقوق بشر) ۵- جلیل احمدی (فعال کارگری) ۶- دکتر وحید احمد فخرالدین (وکیل پرونده) ۷- رمضان علیپور (فعال کارگری) ۸- رحیم بسحاق (فعال کارگری که در مرحله بازپرسی برائت گرفت)؛ اتهام تبلیغ علیه نظام و تحریک کارگران هفت تپه به اعتصاب محاکمه شدند. دکتر وحید احمد فخرالدین از اساتید دانشگاه و از وکلایی که با مجموعه فعالان حقوق بشر همکاری دارد به عنوان وکیل هر شش متهم در این دادگاه حضور داشت. همه متهمین در دفاعیات خود بر بی گناهی خویش تاکید داشته و اظهار کردند مسنولین به جای پرونده سازی علیه ما بهتر است با مافیاهای اقتصادی برخورد کنند و عوامل ورشکستگی صنایع را محاکمه نمایند. قرار است ادامه رسیدگی به اتهامات متهمین در جلسات آینده بررسی گردد.

گفتنی است این دادگاه در حالی انجام شد که کارگران شرکت کشت و صنعت هفت تپه شانزدهمین روز اعتصاب خود را می گذراندند و همگی آنان خواستار پایان دادن به این پرونده بودند. در این جلسه از دادگاه دکتر «وحید احمد فخرالدین»، وکیل مدافع فعالین کارگری نیز حضور داشت و قرار است ادامه رسیدگی به پرونده در روزهای آینده برگزار شود.

درگیری های روز ۱۳۸۷/۲/۲۱ هفت تپه، منجر به زد و خورد میان تظاهر کنندگان و نیروهای امنیتی شد که در نتیجه تعدادی زخمی شدند. هم چنین در این درگیری ها عده ای، یک خودروی نیروی انتظامی را در مقابل بیمارستانی در محله «عمله تیمور» سرنگون کردند.

بعد از تجمع کارگران در مقابل فرمانداری آنان به سمت بیمارستان شهر راهپیمایی نمودند که توسط لباس شخصی ها به سوی آنان گاز اشک آور پرتاب نمودند. با حمایت کارکنان بیمارستان و توضیح ماسک به کسی آسیب وارد نشد. این تجمع مورد حمایت مردم به خصوص اهالی عمله تیمور قرار گرفت و آنان وارد زد و خورد با نیروهای لباس شخصی شدند که با یک خودرو نیز آسیب هایی وارد شد. بعد از مدتی تجمع کنندگان پراکنده شدند. گفته می شود روز گذشته (سه شنبه شب) نیروی انتظامی ۱۸ نفر را در رابطه با حوادث صبح را دستگیر کرده است. بر طبق گزارش هایی که به دست ما رسیده است نیروهای گارد عده ای از تظاهر کنندگان را که در مقابل فرمانداری تجمع کرده بودند متفرق کرده است. گفته شده است که دستگیر شدگان به اهواز منتقل شده اند. هم اکنون نیروهای ویژه ای شهر را کنترل می کنند که بومی نیستند.

به گزارش فعالین حقوق بشر و دموکراسی در ایران، چهارشنبه ۱ خرداد ۱۳۸۷ - ۲۱ می ۲۰۰۸، شب گذشته نیروهای گارد ویژه از شهرهای خرم آباد، اهواز و دزفول به شهر شوش گسیل شده اند. این نیروها در اتوبوس ها و وانت های گارد ویژه در نقاط مختلف شهر مستقر شده اند و یا در سطح شهر مشغول به گشت زنی هستند. مرکز شهر، بازار، فرمانداری و خیابان های اصلی شهر به اشغال نیروهای سرکوب درآمده است. نیروهای گارد ویژه هم چنین در تمامی نقاط ورودی شهر مستقر شده اند و کارگرانی را که از نقاط مختلف قصد ورود به شهر را دارند دستگیر و به نقاط نامعلومی منتقل می کنند.

بنابراین گزارش، تا به حال ده ها کارگر دستگیر شده اند. از جمله کسانی که صبح امروز در خیابان های شهر دستگیر و به نقاط نامعلومی منتقل شده اند آقایان رحیم بساق، کورش بهمنی از قسمت تراشکاری شرکت، مهران اکبری و علی شهبازی می باشند.

این گزارش فضای شهر شوش را متشنج می خواند و می افزاید کارگران علی رغم این جو رعب و وحشت در سطح شهر حضور دارند و قصد دارند تا رسیدن به خواست هایشان به اعتراضات خود ادامه دهند.

دوم خرداد ماه ۱۳۸۷ برابر با ۲۲ مه ۲۰۰۸، کارگران نیشکر هفت تپه از ساعت ۰۷:۰۰ صبح امروز اعتراضات خود را در محوطه صنعتی شرکت و مقابل دفتر مدیریت شرکت از سر گرفتند. هر ۲ شیفت شرکت در این اعتصاب و اعتراض شرکت دارند و تمامی بخش های شرکت بطور کامل متوقف گردیده اند. تعداد کارگرانی که در اعتصاب و اعتراضات امروز شرکت دارند بیش از ۲۰۰۰ نفر تخمین زده می شود.

مدیر عامل شرکت یعقوب شفیعی، اعضای هیئت مدیره و زبودار رئیس حراست در محل کار خود حاضر نشدند. کارگرانی که روز گذشته در سطح شهر دستگیر شدند و تعداد آن ها بیش از ۲۶ نفر تخمین زده می شد در طی شب گذشته و صبح امروز آزاد شدند و آن ها در اعتراضات امروز شرکت داشتند. آن ها توسط مامورین وزارت اطلاعات دستگیر و بازداشت شده بودند و در طی مدت بازداشت مورد بد رفتاری و اهانت مامورین وزارت اطلاعات قرار داشتند.

در حال حاضر مامورین امنیتی و انتظامی راه های وردی به این شرکت را بسته اند و با خودروهای خود در اطراف شرکت مستقر هستند. و تعداد زیادی از مامورین لباس شخصی وزارت اطلاعات در سطح شرکت حضور دارند.

اعتصاب و اعتراضات هزاران کارگر نیشکر هفت تپه امروز پنجشنبه ۲ خرداد ماه، وارد هفدهمین روز خود شد و بیش از ۲ هزار کارگر این شرکت در مقابل دفتر مدیریت شرکت دست به تجمع زدند. کارگران از ساعت هفت صبح روز پنجشنبه اعتراضات خود را در محوطه صنعتی شرکت و مقابل دفتر مدیریت شرکت از سر گرفتند. هر ۲ شیفت شرکت در این اعتصاب و اعتراض شرکت دارند و تمامی بخش های شرکت به طور کامل متوقف گردیده اند. تعداد کارگرانی که در اعتصاب و اعتراضات امروز شرکت دارند بیش از ۲۰۰۰ نفر تخمین زده می شود.

مدیر عامل شرکت یعقوب شفیعی، اعضای هیئت مدیره و زبودار رئیس حراست در محل کار خود حاضر نشدند. کارگرانی که روز گذشته در سطح شهر دستگیر شدند و تعداد آن ها بیش از ۲۶ نفر تخمین زده می شد در طی شب گذشته و صبح امروز آزاد شدند و آن ها در اعتراضات امروز شرکت داشتند. آن ها توسط مامورین وزارت

اطلاعات دستگیر و بازداشت شده بودند و در طی مدت بازداشت مورد بدرفتاری و اهانت مامورین وزارت و امانت وزارت قرار گرفتند.

مامورین امنیتی و انتظامی راه های ورودی به این شرکت را بسته اند و با خودروهای خود در اطراف شرکت مستقر هستند و تعداد زیادی از مامورین لباس شخصی وزارت اطلاعات در سطح شرکت حضور دارند. کارگران شرکت نیشکر هفت تپه از تمامی کارگران شرکتی که از آن ها حمایت نمودند تشکر کرده و از کارگران شرکت ملی نفت و سایر کارگران ایران خواهان حمایت گسترده تری شده اند.

یکی از کارگران اعتصابی شرکت نیشکر هفت تپه، در گفتگو با روزآنلاین با تاکید بر این موضوع که اعتصاب کارگران شرکت نیشکر هفت تپه روز چهارشنبه برای هفدهمین روز ادامه داشت، گفت: «ماموران نیروی انتظامی و اطلاعات اعزامی از شهرهای دیگر، از صبح روز چهارشنبه مانع تجمع کارگران در شهر شوش شدند و تعدادی از کارگران را بازداشت کردند.»

به گفته او، نیروهای اعزامی در نقاط حساس شهر مستقر شده اند و مانع ورود کارگران به داخل شهر شوش می شوند. این کارگر اعتصابی، شمار بازداشت شدگان را نامعلوم دانست و گفت که آمار گوناگونی شنیده شده است که از ۱۰ تا ۵۰ نفر را در بر می گیرد، اما هیچ یک از آن ها دقیق نیست. با این حال، برخی از کارگران دیده اند که شماری از همکاران شان بازداشت شده اند.

سایت دسترنج هم در گزارشی، بازداشت ها در شهر شوش را تایید کرده و نوشت که عوامل انتظامی با اتخاذ تدابیر سخت، از جمله تردد با کشتی های خودرو، از تجمع کارگران نیشکر هفت تپه در شهر شوش جلوگیری کردند.

این سایت در گزارش خود، به نقل از یک کارگر نوشت ماموران در هر کجا که چند کارگر را با هم می دیدند، آن ها را سوار خودروی خود می کردند و با خود می بردند. به گفته وی، این اقدام به منظور جلوگیری از برگزاری تجمعات جدید کارگران در شهر شوش انجام گرفت.

در روزهای گذشته، کارگران اعتصابی شرکت نیشکر هفت تپه به همراه خانواده های خود در مقابل ساختمان فرمانداری شوش تجمع و در خیابان های این شهر راهپیمایی کردند و خواستار تحقق خواسته های خود، شامل پرداخت حقوق معوقه، برکناری مدیر عامل، اعضای هیات مدیره و رییس حراست شرکت و پایان دادن به پرونده سازی برای نمایندگان خود شدند.

کارگر اعتصابی شرکت نیشکر هفت تپه در گفتگوی خود با روزآنلاین، برقراری حکومت نظامی غیر رسمی در شوش و بازداشت کارگران را که خواسته های صنفی مانند سه ماه حقوق معوقه خود را می خواهند، شکفت آور توصیف کرد و گفت: «مسئولان به جای این که بکوشند خواسته های بر حق کارگران را برآورده کنند، با گاز اشک آور و باتوم و بازداشت کارگران، رفتار دیگری را در پیش گرفته اند.»

وی افزود: «کارگران امیدوارند که ماجرا به همین جا ختم شود، زیرا در غیر این صورت، اوضاع بحرانی تر خواهد شد و دود این اقدامات به چشم طراحان و عوامل آن خواهد رفت.»

این کارگر اعتصابی حمایت های انجام گرفته از سوی تشکل های کارگری در داخل و خارج از ایران را عامل دلگرمی کارگران شرکت نیشکر هفت تپه در حرکت اعتراضی خود دانست.

به دنبال یورش اخیر نیرو انتظامی و ضدشورش به کارگران نیشکر هفت تپه و همسران و فرزندان آن ها، کارگران شرکت لوله سازی اهواز در دفاع از کارگران نیشکر بیانیه ای صادر کرده اند.

بیانیه کارگران شرکت لوله سازی اهواز در دفاع از کارگران شرکت کشت و صنعت هفت تپه: «چهارده روز از اعتصاب کارگران شرکت کشت و نیشکر هفت تپه می گذرد. مناسبانه باز هم نیروهای نظامی و امنیتی به جای برخورد با عوامل فاسد اقتصادی و مافیای شکر، با باتون و گاز اشک آور به جان هموطنان عزیزمان در شهر شوش افتاده اند و حتی به زن و فرزندان بی دفاع آنان رحم نکرده اند و این در شرایطی است که مسئولین جمهوری اسلامی همواره از دولت اسرائیل به بهانه های گوناگون در خصوص حمله به فرزندان و زنان انتقاد می کنند و همیشه با نشان دادن صحنه هایی سعی در دفاع از مردم فلسطین و لبنان می کنند. ولی طی روزهای گذشته هنگامی که کارگران شرکت کشت و نیشکر هفت تپه برای احقاق حقوق خود به همراه همسران و فرزندان شان به خیابان های شوش آمدند و با شعار گرسنه ایم گرسنه، نیروهای انتظامی ندای برادر نظامی حمایت، حمایت آنان را با شلیک گاز اشک آور پاسخ داد. شرم بر شما باد که این گونه به جان زنان و فرزندان می افتید که جزء دریافت حقوق قانونی خود خواسته ای ندارند.

کارگری که هیچ گاه نگفته است در صدد براندازی نظام است، کارگری که هیچ گاه به فکر آشوب نبوده، کارگری که برای گردش چرخ های اقتصادی ایران از هیچ تلاشی دریغ نکرده است، کارگری که در زیر گرمای طاقت فرسای خوزستان جان می سپارد، کارگری که خانواده شهید است، کارگری که خانواده اش گرسنه شب را به روز می رساند، کارگری که جانباذ شیمیایی است، اما برای گرفتن حق خود با باتون روانه بیمارستانش می کنند.

ما کارگران شرکت لوله سازی اهواز که چندین ماه است حقوق نگرفته ایم و شرایطی مشابه با کارگران هفت تپه داریم با اعلام حمایت از اعتراضات قانونی در هفت تپه، اقدامات سرکوب گرانه را محکوم و خواستار پایان دادن پرونده قضایی اعتصابات کارگری هفت تپه هستیم.»

فشار فقر و فلاکت اقتصادی بر مزدگیران

در ادامه سیر صعودی قیمت نفت در بازارهای جهانی، روز جمعه ۲۷ اردیبهشت ۱۳۸۷، قیمت هر بشکه نفت خام از مرز ۱۳۰ دلار گذشت. این افزایش مبالغ کلانی به صندوق کشورهای صادرکننده نفت خام، از جمله حکومت اسلامی ایران سرازیر می کند. از این درآمدهای کلان نه تنها یک شاهی هم عاید مزدگیران نشده است، بلکه هرگونه اعتراض بر حق آن ها توسط نیروهای سرکوبگر این حکومت سرکوب می گردد.

مسئله فقر به حدی غیرقابل تحمل شده است که مناسبانه جان انسان ها را نیز می گیرد. برای مثال، یک خانواده در یکی از روستاهای شهرستان سنقر در استان کرمانشاه در یک خودکشی دست جمعی خود را به برق فشار قوی وصل کردند. پدر خانواده که تنها بازمانده این فاجعه است هدف از این کار را چنین عنوان کرد که نمی خواستم فرزندانم به سرنوشت من دچار شوند. دختر و پسر خردسال این خانواده در این ماجرا جان خود

را از دست دادند. به گفته این شخص، عدم توانایی وی در تهیه مایحتاج اولیه زندگی و فقر شدید اقتصادی، وی را چنان تا سرحد جنون برده که به یک چنین عملی دست زده است.

از هر چهار جوان ایرانی یک نفر بیکار است و نرخ بیکاری که زمانی کاهش یافته بود دوباره رو به افزایش گذاشته در حالی که سیاست دولت برای ایجاد اشتغال ظاهراً با دشواری مواجه بوده است.

محمد مدد، رئیس مرکز آمار ایران، اعلام کرده است که بیش از ۲۵ درصد جوانان ایرانی بیکارند که این رقم در شهرها به ۲۸ درصد و در روستاها به ۱۹ درصد می رسد و میانگین سنی جوانان بین ۱۵ تا ۲۴ سال است.

بیکاری یکی از مهم ترین معضلات اقتصادی و اجتماعی ایران است و شمار بی کاران که اکثر آنان را جوانان تشکیل می دهند روز به روز در حال افزایش است.

بر اساس گزارش ها، سالانه نزدیک به ۴۰۰ هزار نفر از دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی فارغ التحصیل می شوند که بخش عمده ای از این جوانان نمی توانند شغلی برای خود بیابند.

محمد جهرمی، وزیر کار ایران، اخیر در یک گفتگوی تلویزیونی اعلام کرد که در ۲۲ استان اکثر از بیکاران تحصیلات زیر دیپلم ندارند. به گفته جهرمی، جوانان جویای کار با تحصیلات دانشگاهی عمدتاً بدون ارزیابی بازار کار در رشته ای پذیرفته شده و ادامه تحصیل داده اند و اکنون تحصیلاتشان با نیازهای بازار کار منطبق نیست.

کمیته امداد به يك خانواده (خانواده های فقیر) پنج نفره حداکثر بیست و پنج هزار تومان در ماه پرداخت می کند که هجده هزار تومان آن مستمری است. خانواده چهار نفره پانزده هزار تومان، خانواده سه نفره دوازده هزار تومان، خانواده دو نفره ده هزار تومان و خانواده يك نفره هشت هزار تومان در ماه مستمر دریافت می کنند.

درآمد سرانه ایران در میان ۱۵۸ کشور جهان در رتبه پنجاه و هشت و هم ردیف کشورهای مثل السالوادر، نامیبیا و کواتالا است. و با توجه به شاخص های امید به زندگی در هنگام تولد، درآمد سرانه و شاخص

باسوادی، در میان صد و هشتاد کشور رتبه ۱۹۶ را دارد و عربستان و کویت و بحرین رتبه های سی تا چهل را اشغال کرده اند (ماخذ: فرهنگ و پژوهش شماره دی ۱۳۸۲) امروز نسبت به آمار ۱۳۸۲، وضعیت بسیار بدتر شده است و گرانی و تورم کمرشکن است.

بر اساس آمارهای منتشر شده در رسانه های حکومتی، ۱۰ میلیون کودک در ایران دچار فقر مطلق غذایی و شش میلیون و ۸۰۰ هزار کودک دچار کمبود آهن و ید هستند. این آمارها در حالی منتشر شده اند که چندی پیش محمود احمدی نژاد در دیدار با دانشگاهیان، عدالت را ستون خیمه انقلاب دانست و گفت: «اگر عدالت را از این انقلاب برداریم چیزی از آن باقی نمی ماند.» او هم چنین تأکید کرد: «مطمئن هستم انقلاب اسلامی آثار درخشانی از اجرای عدالت در جهان از خود برجای خواهد گذاشت.»

طی ماه های گذشته، اخبار و گزارش های بسیاری در مورد اعتصاب ها و حرکت های اعتراضی کارگران در مناطق گوناگون ایران انتشار یافته است. یکی از دلایل اصلی این اعتصابات و حرکت های اعتراضی، به تعویق افتادن پرداخت حقوق کارگران است.

بنا بر آمارهای منتشر شده، خط فقر بیش از ۷۰۰ هزار تومانی در ماه، زیست و زندگی کارگران را کمرشکن کرده است. در این ارتباط، ابراهیم نظری جلالی، معاون وزیر کار و امور اجتماعی اقرار کرده است: «دستمزد کارگران، تنها ۴۶ درصد هزینه های زندگی آنان را پوشش می دهد.»

مساله به تعویق افتادن حقوق صدها هزار کارگر، موجب شده است که روند اعتراض ها و اعتصاب های کارگری در ایران رشد باید که از جمله می توان به اعتصاب در شرکت نیشکر هفت تپه، کارخانه لاستیک سازی البرز، ایران صدرا، صنایع مخابراتی و ... اشاره کرد.

بنا بر آمارهای منتشر شده، خط فقر بیش از ۷۰۰ هزار تومانی در ماه، زیست و زندگی کارگران را کمرشکن کرده است. در این ارتباط، ابراهیم نظری جلالی، معاون وزیر کار و امور اجتماعی اقرار کرده است: «دستمزد کارگران، تنها ۴۶ درصد هزینه های زندگی آنان را پوشش می دهد.»

مساله به تعویق افتادن حقوق صدها هزار کارگر، موجب شده است که روند اعتراض ها و اعتصاب های کارگری در ایران رشد باید که از جمله می توان به اعتصاب در شرکت نیشکر هفت تپه، کارخانه لاستیک سازی البرز، ایران صدرا، صنایع مخابراتی و ... اشاره کرد.

مساله به تعویق افتادن حقوق صدها هزار کارگر، موجب شده است که روند اعتراض ها و اعتصاب های کارگری در ایران رشد باید که از جمله می توان به اعتصاب در شرکت نیشکر هفت تپه، کارخانه لاستیک سازی البرز، ایران صدرا، صنایع مخابراتی و ... اشاره کرد.

مساله به تعویق افتادن حقوق صدها هزار کارگر، موجب شده است که روند اعتراض ها و اعتصاب های کارگری در ایران رشد باید که از جمله می توان به اعتصاب در شرکت نیشکر هفت تپه، کارخانه لاستیک سازی البرز، ایران صدرا، صنایع مخابراتی و ... اشاره کرد.

مساله به تعویق افتادن حقوق صدها هزار کارگر، موجب شده است که روند اعتراض ها و اعتصاب های کارگری در ایران رشد باید که از جمله می توان به اعتصاب در شرکت نیشکر هفت تپه، کارخانه لاستیک سازی البرز، ایران صدرا، صنایع مخابراتی و ... اشاره کرد.

فساد و دزدی و غارت سران حکومت اسلامی و گرانی تورم

روزنامه همشهری، روز چهارشنبه ۱ خرداد ۱۳۸۷، در گزارشی با عنوان «گرانی برنج به کام رانت جویان» از سود جویی برخی از مسئولان وزارت بازرگانی در جریان گرانی اخیر برنج خبر داده است. این روزنامه نوشته، هنوز بهای برنج ایرانی قله های گرانی را فتح نکرده بود، که برخی محافل آگاه از لابی های پنهانی خبر داده و گفته بودند «یکی از مسئولان وزارت بازرگانی از طریق تاسیس شرکتی خصوصی اقدام به واردات برنج خواهد کرد.»

همشهری، با اشاره به کاهش تعرفه برنج در جریان گرانی اخیر از ۱۵۰ به صفر، از محمد مهدی مفتاح معاون وزیر بازرگانی و فرزند آیت الله مفتاح، به دلیل واردات ۷۰۰ میلیون دلاری برنج بی کیفیت هندی به کشور انتقاد کرده، و نوشته که این برنج وارداتی که تا قبل از گرانی اخیر هر کیلو ۷۰۰ تومان فروخته می شد، اکنون به قیمت هر کیلو ۴ هزار تومان به فروش می رسد.

دیپرکل خانه کشاورز نیز به این روزنامه گفته است: رانت جویانی در دستگاه های دولتی از اطلاعاتی بهره مند می شوند که دیگران از آن محرومند.

کشمکش بر سر پدیده فساد و دامنه آن در ایران بالا گرفته و محمود احمدی نژاد و نزدیک ترین مشاورانش، دشواری های اقتصادی کنونی کشور را به باندهای نیرومند مافیایی نسبت می دهند که، به گفته آن ها، بر همه اهرم های قدرت در حکومت اسلامی چنگ انداخته اند.

در فضای کنونی ایران، «مافیا» به یکی از رایج ترین مفاهیم مورد استفاده در ادبیات سیاسی و اقتصادی جمهوری اسلامی بدل شده است.

در این که فساد در جمهوری اسلامی ابعادی گسترده دارد، تردیدی نیست. بر پایه گزارش سال ۲۰۰۷ سازمان مشهور «شفافیت بین المللی»، ایران از لحاظ درجه فساد در میان ۱۸۰ کشور مورد بررسی، در ردیف ۱۳۱ جای گرفته است.

حتی در مقیاس منطقه خاورمیانه و در مقایسه با همسایگان نزدیکش، ایران در زمره فاسدترین کشورها است، زیرا در سلسله مراتب شفافیت بین المللی از لحاظ درجه فساد، ۹۹ پله بدتر از قطر، ۹۷ پله بدتر از امارات متحده عربی، ۷۱ پله بدتر از کویت، ۶۷ پله بدتر از ترکیه و ۵۹ پله بدتر از عربستان سعودی است. فساد حکومت اسلامی، عمدتاً در صادرات و واردات کلان از نفت تا شکر و غیره متمرکز است.

مجلس شورای اسلامی ایران روز یکشنبه، ۲۹ اردیبهشت، اجرای آزمایشی لایحه ای را تصویب کرد که به موجب آن، مأموریت های اقتصادی مهم به وزارت اطلاعات محول می شود. این مساله حتی صدای محافل مجلس و حکومت را نیز درآورده است. این لایحه رسماً دست وزارت اطلاعات را باز می گذارد تا بیش از گذشته، در این عرصه نیز به فعالیت بپردازد. پس از روی کار آمدن دولت احمدی نژاد، صنایع مهم و حیاتی کشور به سپاه

پاسداران واگذار گردید و اخیراً نیز تراکتوری سازی تبریز به بسیج واگذار شده است، تعجیبی ندارد که در مجلس کلاه شرعی برای واگذاری بخش هایی از صنایع مادر کشور به وزارت اطلاعات طراحی شود. هدف اصلی چنین سیاستی، میلیتاریزه کردن صنایع و جلوگیری از رشد و گسترش جنبش کارگری در این صنایع است. کارگران نباید در این مورد بی صدا باشند.

به گزارش روزنامه اعتماد، چاپ تهران، برخی نمایندگان این سنوال را مطرح کردند که آیا پوشش اطلاعاتی مناسبت های اقتصادی بر عهده وزیر امور اقتصادی و دارایی است یا وزارت اطلاعات؟ زیرا بر اساس شرح وظایف وزارت اطلاعات در قانون اساسی، چنین وظایفی برای این وزارتخانه تعریف نشده است. هادی حق شناس، نماینده بندر انزلی و عضو کمیسیون برنامه و بودجه گفته است که بسیاری از نمایندگان، دیروز (یکشنبه)، در حالی به لایحه رای دادند که از جزئیات مواد آن بی اطلاع بودند. هدف از این مصوبه، و به ویژه، منظور از واژه چند پهلوی «پوشش اطلاعاتی فعالیت های کلان اقتصادی» پرسش هایی را بر می انگیزد.

دزدی و چپاول عارت سرمایه های اجتماعی ایران توسط سران و نیروهای سرکوبگر و مافیایی حکومت اسلامی، هر از چند گاهی در رقابت جناح های درون حکومت به رسانه های رسمی آن ها نیز کشیده می شود.

یکی از سایت حکومتی، در تاریخ ۲۵ اردیبهشت ۸۷ نوشته است: «۱۴ میلیارد دلار از دارائی ایران کجاست؟» این سایت می افزاید، مدتی پیش خبری منتشر شد مبنی بر این که شرکت نفت صدرصد درآمد حاصل از فروش نفت به روش های مختلف را به خزانه واریز می کند.

رئیس دیوان محاسبات نیز در گفتگو با یک خبرنگاری ها از واریز درآمدهای نفتی به خزانه مطابق اصل ۵۲ قانون اساسی خبر داد. به گفته رحیمی، از سال ۸۴ به بعد، درآمدهای حاصل از فروش نفت به خزانه واریز شده است. این در حالی است که مطابق گزارش تفریح بودجه ۸۲، ۶ میلیارد دلار از درآمدهای نفتی به خزانه واریز نشده است.

به موجب یک مصوبه در هیئت وزیران، شرکت نفت موظف است ۱۰۰ درصد درآمد حاصل از فروش نفت خام را به حساب های معرفی شده از سوی بانک مرکزی در خارج از کشور واریز کند. به گفته مسئولین در حال حاضر درآمد حاصل از فروش نفت به شیوه های مختلف به بانک های خارجی واریز می شود.

بر اساس گزارش بانک تسویه حساب های بین المللی که به بانک مرکزی جهانی معروف است، دارایی های ارزی ایران در بانک های خارجی در سال ۸۴، نزدیک به ۲۵ میلیارد دلار است که عمده این دارائی ها، درآمد حاصل از فروش نفت و گاز است. این رقم در گزارش صندوق بین المللی پول نیز تایید شده است.

به گزارش اداره بررسی ها و سیاست های اقتصادی بانک مرکزی دارائی های ارزی ایران در بانک های خارجی در سال ۸۴ بالغ بر ۲۹ میلیارد دلار است. اختلاف بند ۲ و ۴ در خصوص میزان دارائی های ارزی ایران در بانک های خارجی نزدیک به ۱۴ میلیارد دلار است. با این حساب سنوال این است که این ۱۴ میلیارد دلار کجاست... این یک رقم «ناقابل» از دزدی های سران حکومت اسلامی است که در رسانه های رسمی و نیمه رسمی حکومتی انعکاس یافته است.

روزنامه اعتماد، یادداشتی از نماینده اسفراين در مجلس شورای اسلامی را منتشر کرده، که در آن از مقامات دولتی سنوال شده که در آمد ۱۲۰ میلیارد دلاری نفت و گاز را چه کرده اند.

این روزنامه از قول سیدرضا نوروز زاده نوشته «ایران در زمره کشورهای نفتی است که درآمد صادرات نفت آن با بشکه ای ۷۵ دلار حدود ۱۱۰ میلیارد دلار در سال است، و اگر درآمد حاصل از صادرات گاز را به این عدد اضافه کنیم درآمد کشور بالغ بر ۱۲۵ میلیارد دلار می شود.»

وی در ادامه با اشاره به این که «این امتیاز ۱۲۰ میلیارد دلاری ارزش نفت و گاز کشور باید با رویکردها و راهبردهای توسعه ای موجب افزایش سرمایه های مولد و پایدار، رشد مستمر و بالنده، توانمندسازی مردم و اقتصاد را فراهم می ساخت» به انتقاد از سیاست های دولت پرداخته است.

این نماینده مجلس گفته است «در جدیدترین رتبه بندی کشورها از نظر داشتن نرخ تورم کم تر ایران با داشتن نرخ تورم ۱۹ درصدی در پایان سال ۲۰۰۷ در ردیف ۱۷۶ در بین ۱۸۰ کشور جهان قرار گرفته است و تنها چهار کشور ارتره، گینه، میانمار و زیمبابوه از ایران تورم بیشتری دارند.»

به نوشته اعتماد، این نماینده مجلس شورای اسلامی هم چنین به مقامات کشور هشدار داده که توزیع نادرست و غیرعادلانه درآمد بین آحاد جامعه زمینه تنش ها، کشمکش ها و اعتشاشات اجتماعی و سیاسی را نیز به همراه خواهد داشت.

بنا به نوشته سرمایه، پرونده فرمانده بازداشتی «ناجا» (زارعی) نیز وارد فاز رقابت های سیاسی شد. در حالی که سخنگوی قوه قضاییه در اولین کنفرانس خبری خود در سال ۸۷ اعلام کرده بود، پرونده فرمانده سابق نیروی انتظامی استان تهران مراحل قانونی خود را طی می کند و در دست بررسی است دیروز یک سایت حامی احمدی نژاد مدعی شد: «زمین خواری و سوء استفاده از عوارض پرداختی خودروهای توقیف شده موارد دیگری از اتهامات فرمانده بازداشتی نیروی انتظامی است.»

به ادعای این سایت در پرونده فرمانده بازداشتی ناجا که سال گذشته پس از چند ماه تعقیب و مراقبت بازداشت شد علاوه بر ارتکاب اعمال منافی عفت، تبانی با یک تعاونی مسکن و زمین خواری به همراه سوء استفاده مالی از عوارض پرداختی توسط مالکان خودروهای توقیف شده در برخی پارکینگ های ناجا وجود دارد. در این سوء استفاده های مالی یک نامزد انتخابات ریاست جمهوری نهم نیز که کاندیداتوری در انتخابات دور بعد را هم دارد، شریک بوده است. سایت مذکور ادعا کرده است: «فرمانده بازداشتی ناجا برای مورد اتهامی عمل منافی عفت ضمن اعتراف به آشنایی با طرف این عمل از طریق چت اینترنتی عقدنامه موقتی تهیه کرده و همسر دایم وی نیز این مساله را تصدیق کرده است.»

این روزنامه می افزاید: به عقیده کارشناسان تلاش این سایت برای مرتبط کردن این پرونده با رقبا، نشانه علاقه به سیاسی کردن پرونده قضایی است.

بزرگ ترین معامله تاریخ بورس ایران، روز چهارشنبه ۲۱ شهریور ماه ۱۳۸۶، به ارزش بیش از یک میلیارد دلار، در حالی انجام شد که انتقاد درباره نحوه فروش سهام تنها با حضور یک خریدار بی رقیب و وابسته به دولت را در پی داشته است.

براساس گزارش خیرگزاری های داخلی ایران، بزرگ ترین معامله تاریخی بورس تهران که عنوان «اولین مزایده بین المللی ایران» را گرفته است، از سوی یک خریدار که از کنسرسیومی شامل چند شرکت داخلی وابسته به دولت تشکیل شده است، در بازار بورس تهران صورت گرفت.

این معامله که گفته می شود رکود ۴۰ ساله بازار بورس ایران را شکسته است، روز چهارشنبه بدون هیچ رقابتی از سوی خریداران داخلی و بدون حضور خریداران خارجی، به ارزش بیش از یک میلیارد تومان تنها در فاصله زمانی هفت دقیقه انجام شد.

در این معامله، ۲۰ درصد از سهام شرکت ملی مس ایران از سوی یک کنسرسیوم متشکل از شرکت های داخلی خریداری شد. براساس گزارش خیرگزاری های داخلی ایران، اکثر شرکت های حاضر در این کنسرسیوم، وابسته به دولت هستند؛ از جمله بخشی از این سهام توسط صندوق بازتوسعه کارکنان مس خریداری شده است.

خیرگزاری فرانسه با ارائه گزارشی درباره این معامله سنگین بازار بورس نوشته است: اگرچه واگذاری سهام شرکت ملی مس بخشی از برنامه خصوصی سازی دولت به شمار می رود اما هویت خریداران که اغلب وابسته به دولت هستند، این انتقاد را در پی داشته است که واگذاری سهام شرکت های دولتی به این نحو، با خصوصی سازی واقعی فاصله دارد.

روزنامه دنیای اقتصاد نیز در مطلبی به قلم یکی از تحلیل گران اقتصادی نوشت: «معامله روز چهارشنبه به هیچ وجه يك مزایده نبود، آن هم با عنوان مزایده بین المللی، چرا که هیچ خریدار خارجی و حتی داخلی به غیر از کنسرسیوم خریدار، در آن حضور نداشت. بنابراین هم قیمت براساس مکانیزم بازار رقابتی تعیین نشده و هم این که سایر مشتریان بالقوه، قیمت بلوک را دارای ارزش منصفانه فرض نکرده اند».

قرار است ۲۰ درصد دیگر از سهام شرکت ملی مس در هفته آینده به فروش برسد و مدیران مسئول بورس ابراز امیدواری کرده اند که سرمایه گذاران خارجی در معامله هفته آینده حضور داشته باشند. واگذاری سهام شرکت ملی مس ایران بخشی از برنامه دولت برای واگذاری سهام شرکت های دولتی به بخش خصوصی است.

برنامه خصوصی سازی در دولت محمود احمدی نژاد پس از آن آغاز شد که دو سال پیش آیت الله خامنه ای سیاست های کلی اصل ۴۴ را، در قالبی تازه، ارائه داد و با تفسیری جدید، راهرا بر واگذاری هشتاد درصد از سهام بنگاه های دولتی مشمول اصل ۴۴ فراهم کرد.

براساس دستور آیت الله خامنه ای، دولت موظف است ۸۰ درصد از سهام شرکت های دولتی را به استثنای بخش نفت و انرژی، در اختیار بخش خصوصی قرار دهد.

آخرین نمونه واگذاری صنایع به ارگان های سرکوب حکومت، واگذاری کارخانه تراکتورسازی تبریز به شرکت «مهر اقتصاد ایرانیان» وابسته به موسسه مالی اعتباری «مهر» - متعلق به بسیج - است. موسسه مالی اعتباری «مهر»، یک شرکت سرمایه گذاری است که در سال ۱۳۷۲ خورشیدی با نام «موسسه مالی اعتباری بسیجیان» و با سرمایه «اهدایی» آیت الله خامنه ای، رهبر حکومت اسلامی ایران کار خود را آغاز کرد.

چنان که در وب سایت این موسسه نوشته شده، سرمایه ای که آیت الله خامنه ای در آن زمان برای راه اندازی این موسسه پرداخت کرد، یک میلیون تومان بوده است، اما فعالیت های گسترده این موسسه و شرکت های تابع آن، موجب شده تا عملاً این مجموعه اقتصادی چنان رشد کند که بتواند از طریق شرکت «مهر اقتصاد ایران»، بیش از ۴۲ درصد سهام کارخانه عظیم تراکتورسازی تبریز را به مبلغ ۱۷۷ میلیارد تومان بخرد.

به گزارش روزنامه دنیای اقتصاد، پیش پرداخت این خرید، ۴۵ میلیارد تومان است و مابقی ۱۲۲ میلیارد تومان باید از سوی شرکت «مهر اقتصاد ایران» طی پنج سال به دولت پرداخت شود.

غیر از محسن خادم عرب باغی که طی سخنانی اعتراض آمیز از مدیر عاملی این کارخانه استعفا کرد، عشرت شایق یکی از نمایندگان تبریز در مجلس شورای اسلامی نیز واگذاری تراکتور سازی تبریز را «حراج دارایی های دولت» توصیف کرد و خواستار ابطال آن شد.

در متنی که در وب سایت رسمی عشرت شایق منتشر شده، به نقل از وی آمده است: «قیمت های در نظر گرفته شده برای دارایی شرکت (کارخانه تراکتور سازی تبریز) طی ۲۰ تا ۴۰ سال گذشته در مقایسه با قیمت امروزی، صدها برابر کمتر است و ارزیابی جدیدی هم نشده و برای هیچ کس پوشیده نیست که این کار حراج دارایی های دولتی است.»

کریم صادق زاده، دبیر اجرایی خانه کارگر آذربایجان شرقی یکی دیگر از کسانی است که معتقد است کارخانه تراکتورسازی تبریز، با قیمت واقعی در بورس عرضه نشده است.

روزنامه جمهوری اسلامی از قول آقای صادق زاده نوشته است: «عده ای به خود اجازه می دهند کارخانه ای با این عظمت را به مبلغ ۶۴ میلیارد تومان و در نهایت به دلیل اعتراضات شدید به مبلغ ۲۲۰ میلیارد تومان به فروش برسانند درحالی که این رقم حتی قیمت زمین خالی آن نیست، چه برسد به کارخانه ای با امکانات و تجهیزات و خطوط تولید و انبارها و ورزشگاه و ...»

به نوشته روزنامه های اقتصادی چاپ تهران، شرکت سرمایه گذاری «مهر اقتصاد ایرانیان» یک بنگاه اقتصادی نوظهور است که در ماه های اخیر در بسیاری از معاملات مربوط با «خصوصی سازی» حضور فعال داشته است.

به بیان دیگر این نخستین بار نیست که این شرکت اقتصادی، با قدرتی که به نوشته وب سایت «خیرگزاری اقتصادی ایران»، سرمایه داران نمی توانند با آن رقابت کنند، با در سازمان بورس گذاشته و عمده سهام یک کارخانه دولتی را از آن خود می کند. با جست و جویی در لایه لای خیرهای روزانه سازمان بورس در مطبوعات پایتخت، تا امروز می توان رد دست کم سه خرید عمده این شرکت را طی سه ماه اخیر پیدا کرد:

خرید ۵ درصد سهام فولاد مبارکه به ارزش ۲۰۸ میلیارد تومان

خرید ۲۰ درصد سهام آلومینیوم ایران (ایرالکو) به ارزش ۴۵ میلیارد تومان

خرید ۴۲,۵ درصد سهام کارخانه تراکتورسازی تبریز به ارزش ۱۷۷ میلیارد تومان ابعاد این خریدهای میلیاردی زمانی بیش تر جلب نظر کرد که رسانه های داخلی خبر دادند شرکت «مهر اقتصاد ایران» یکی از شش شرکت سرمایه گذاری است که موسسه مالی اعتباری مهر آن را راه اندازی کرده است. این موسسه مالی - اعتباری که نزدیک به ۱۵ سال با نام «صندوق قرض الحسنه بسیجیان» فعالیت می کرد، کارکردی شبیه به یک بانک سرمایه گذاری دارد که به نوشته برخی رسانه های غیر رسمی چون سایت «تابناک»، هفت میلیون نفر از سراسر ایران به آن پول سپرده اند. این موسسه در آگهی های تجاری خود در وب سایت خود مدعی است که «بالاترین سود سپرده سرمایه گذاری را در نظام بانکی کشور» به مشتریان خود می پردازد. بنا به این گزارش، موسسه «مهر اقتصاد ایران» با در اختیار داشتن ۳۳ درصد تکنوتار، هشت درصد توس گستر، چهار درصد مالی و اعتباری سینا، چهار درصد لوله سدید، ۱۱ درصد توسعه صنعتی و برخی دیگر از شرکت ها و موسسات در حال تبدیل به یکی از بزرگترین شرکت های مالی و اقتصادی ایران است. موسسه «مهر اقتصاد ایران» با در اختیار داشتن ۳۳ درصد تکنوتار، هشت درصد توس گستر، چهار درصد مالی و اعتباری سینا، چهار درصد لوله سدید، ۱۱ درصد توسعه صنعتی و برخی دیگر از شرکت ها و موسسات در حال تبدیل به یکی از بزرگترین شرکت های مالی و اقتصادی ایران است. آن سال ها، هم زمان بود با زمان راه افتادن بنیادهای تعاون گوناگون توسط نظامیان در بخش های مختلف ارتش، سپاه و نیروی انتظامی. بنیاد تعاون سپاه، بنیاد تعاون بسیج، بنیاد تعاون ناجا و بنیاد تعاون ارتش، عمدتاً با اهدافی چون کمک به کارکنان خود راه اندازی شدند. این بنیادها که به شکلی غیرطبیعی از دسترس خبرنگاران دور هستند، عمدتاً علاقه ای به بازتاب فعالیت هایشان در رسانه ها ندارند و خبرها درباره آنها بیشتر به شایعاتی خلاصه می شوند که از طریق منابع غیر رسمی منتشر می شوند. بر اساس گزارش های همین منابع غیر رسمی، این بنیادها، با تاسیس ده ها شرکت در زمینه مختلف، فعالیت اقتصادی بزرگی را در ایران آغاز کرده اند و در راس آنها بنیاد تعاون سپاه با «شرکت مالی اعتباری انصار» و بنیاد تعاون بسیج با «شرکت مالی اعتباری مهر» قرار گرفته اند. در ایران، نهادهای نظامی، خصوصاً سپاه پاسداران و شاخه شبه نظامی آن به نام «بسیج»، زیر نظر آیت الله خامنه ای اداره می شوند و از مصونیت مطلق برخوردار هستند.

تهدید و بازداشت فعالین کارگری

دستگاه امنیتی یعنی وزارت اطلاعات حکومت اسلامی ایران، اول ماه مه سال گذشته و امسال رسماً با احضار و بازداشت برخی از فعالین کارگری را همواره تهدید کردند. از بازداشت هایی که در آستانه روز جهانی کارگر در ایران رخ داد، بازداشت «شیت امانی» در ۲۸ فروردین بود. دیگر بازداشت شدگان «صدیق کریمی»، «صدیق امجدی»، «صدیق سبحانی»، «اقبال لطیفی»، «یدالله مرادی»، «نجم الدین رحیمی»، «فاروق گویلی»، «انور مفاخری»، «حبیب الله کلکانی»، «محمی الدین رحیمی»، «طیب تکانی» و «خالد تکانی» بودند. از سوی دیگر، «بختیار رحیمی» عضو کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری که در روز ۶ مرداد سال گذشته در پی حمله افراد مسلح به منزلش بازداشت و زندانی شده بود، هم اکنون با گذشت حدود ۹ ماه از زمان بازداشتش، در بند ۲۰۹ زندان اوین و در سلول انفرادی نگهداری می شود.

هم چنین ۵ اسفند ماه سال گذشته، «لقمان مهری» از فعالان مدنی و کارگری شهرستان سقز در غرب ایران به پنج سال و شش ماه حبس محکوم شده است. دلیل محکومیت مهری، حضور در ناآرامی های سال ۸۴ شهرستان سقز و بازداشت در تجمع سال ۸۵ فعالان حقوق زنان در تهران عنوان شده است. از دیگر احکام صادره علیه کارگران فعال، صدور حکم محکومیت شش ماه حبس تعلیقی برای «غلامرضا غلامحسینی» از اعضای سندیکا کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران است که به دلیل بخش اعلامیه های این سندیکا در آستان روز کارگر بوده است. نوع دیگر محکومیت برای کارگران، صدور احکام شلاق برای آن هاست. دادگاه شهر سنندج پس از صدور حکم شلاق برای «صدیق امجدی»، «لطیف الله کلکانی»، «فارس کولیان» و «صدیق سبحانی» در آستانه روز کارگر، این احکام را اجرا کرد و در عین حال از این فعالان کارگری تعهد گرفت که در روز کارگر از هرگونه «تشنج آفرینی» خودداری کنند.

همراه با بدتر شدن وضعیت اقتصادی و افزایش مشکلات معیشتی کارگران، مقابله دولت با تشکل های کارگری افزایش یافته است. بازداشت شیت امانی و صدیق کریمی و محکومیت زندان برای منصور اسانلو، رئیس هیات مدیره سندیکا کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، نمونه هایی از تهدید فعالین کارگری است. با گذشت حدود سه هفته از بازداشت مرادی و آزادی، این دو فعال کارگری در عسلویه، خانواده هایشان اجازه ملاقات با آنان را پیدا نکرده اند. در عین حال، تشکل های مستقل کارگری، کارگران چند کارخانه و شرکت در ایران با انتشار بیانیه مشترکی، و هم چنین تشکل های کارگری بین المللی با ارسال نامه هایی به سران حکومت اسلامی، خواستار آزادی جوانمیر مرادی و طه آزادی و شدند. مرادی و آزادی پیش از برگزاری مراسم روز جهانی کارگر، اول ماه مه، در عسلویه توسط نیروهای انتظامی بازداشت شدند و به اداره اطلاعات عسلویه و سپس اداره اطلاعات بوشهر منتقل شدند. جوانمیر مرادی و طه آزادی هم چون شیت امانی و سایر بازداشت شدگان مراسم های اول ماه مه در ایران هیچ جرمی جز برگزاری مراسم روز جهانی کارگر مرتکب نشده اند و باید فوراً و بی قید و شرط آزاد گردند. روز ۱۲ اردیبهشت ۸۷، سعید حضرتی یکی دیگر از کارگران عسلویه در ارتباط با مراسم اول ماه مه دستگیر شد.

علیرضا هاشمی، دبیرکل سازمان معلمان ایران به خاطر تلاش برای افزایش دستمزد معلمان به سه سال زندان محکوم شده است. سه تن دیگر از این معلمان، در انتظار دادگاه هستند. برای چهل نفر از آن ها نیز

پرونده قضایی تشکیل شده و ۲۷۰ نفر از معلمان نیز با پرونده تخلفات اداری و انفصال از خدمت روبرو هستند. هم چنین یکی از معلمان به نام فرزاد کمانگر به اعدام محکوم شده است...

دستگاه قضایی حکومت اسلامی، احکام دادگاه تجدید نظر علیه کارگران بازداشت شده مراسم اول ماه مه سال گذشته سندج را لغو کرد. به دنبال اعتراضات و فشارهای که بر دستگاه قضایی حکومت اسلامی، طی هفته های اخیر وارد آمده بود، سرانجام «هاشمی شاهرودی»، در جریان سفر خود به سندج احکام دادگاه تجدید نظر علیه بازداشت شدگان اول ماه مه را لغو کرد.

دسترنج، در مورد لغو احکام صادره علیه کارگران، نوشت: ۱۳ نفر از فعالان کارگری استان کردستان در سفر رئیس قوه قضائیه به این استان مورد عفو قرار گرفته و ۲ کارگر محکوم زندانی طی یک هفته آینده آزاد خواهند شد. اقبال رضائی، فعال کارگری در استان کردستان با بیان این مطلب به دسترنج گفت: حکم دستگاه قضائی سندج در اجرای حکم شلاق و جریمه برای ۵ کارگر دستگیر شده در جشن کارگری اول ماه مه، با سفر «شاهرودی» رئیس قوه قضائیه به این استان لغو شد. او گفت: «شیت امنی» و «صدیق کریمی»، دو کارگر زندانی نیز در هفته آینده به دستور آیت الله شاهرودی بخشوده و مورد عفو قرار خواهند گرفت.

جمع بندی

صنعت قند ایران بیش تر از ۱۱۰ سال قدمت دارد و یکی از قدیمی ترین صنایع این کشور است. بر اساس آمارهای رسمی سالانه شش میلیون تن چغندر و به همین میزان نیشکر در ایران تولید می شود. از این حجم چغندر و نیشکر حدود یک میلیون و دویست هزار تن شکر تولید می شود.

بر اساس آمارهای منتشره در سال ۱۳۸۵، نزدیک به دو میلیون و ۴۸۰ هزار تن شکر از خارج وارد شده است. واردات بیش از حد که عمدتاً دست حکومت و باندهای وابسته به آن و سرانیش است صنایع داخلی ایران را با بحران و ورشکستگی مواجه ساخته و تاکنون بخشی از صنایع کشور تعطیل و کارگران آن نیز بدون حقوق و بدون بیمه بیکاری مکفی در معرض گرسنگی و فلاکت های متعدد اجتماعی قرار گرفته اند.

مدت هاست که کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه با خطر تعطیلی این کارخانه واقع در دشت سرسبز هفت تپه خوزستان روبرو هستند. تعداد کارگران این کارخانه در طی دو سال اخیر، از ۷۰۰۰ نفر به ۲۵۰۰ نفر رسیده است. کارگران باقی مانده نیز مدت هاست که حقوق خود را با تعویق دریافت می کنند.

کارگران نیشکر هفت تپه، اعلام کرده اند که تا رسیدن به خواست هایشان ساکت نخواهند نشست و به اعتصاب خود ادامه خواهند داد.

فقر و فلاکت و تورم و گرانی و بیکاری در ایران غوغا می کند. روزی نیست که کارخانه ای تعطیل نگردد و کارگران آن به میان میلیون ها کارگر بیکار رانده نشوند. از سوی دیگر، حکومت اسلامی، بخش هایی از کارگران صنایع بزرگ کشور را در زیر فشار کار و سرکوب های سیاسی و اجتماعی، به انواع و اقسام مصیبت ها دچار کرده است. برای مثال، معاون برنامه ریزی رییس جمهوری اقرار کرده است که پانزده میلیون نفر از مردم کشور زیر خط فقر به سر می برند، در حالی که کارشناسان با ارائه دلایل نشان داده اند که این رقم ناچیز و مربوط به خط فقر شدید است، و نیمی از جمعیت کشور بنا به تعاریف جهانی زیر خط فقر هستند.

یک کارشناس مسائل رفاهی، با تاکید بر این که چون بیان آمار واقعی میزان فقیران همواره نگرانی مردم را در پی دارد، آمار واقعی هرگز آرایه نمی شود و رقم ها همواره تقریبی است به «ایسنا» گفت با در نظر گرفتن درآمد روزانه دو دلار و تا ۲۲۰۰ تا ۲۵۰۰ کالری در روز برای هر نفر به عنوان خط فقر، حدود ۵۰ درصد از جمعیت کشور زیر خط فقر زندگی می کنند.

آمار حسین راغفر که رسانه های حکومتی از وی به عنوان «تدوین گر نقشه فقر کشور» نام برده اند حداقل خط فقر مطلق را برای استان تهران در سال جاری با خوش بینانه ترین پیش بینی تورم ۷۷۰ تا ۷۸۰ هزار تومان اعلام کرده بود و منبع اولیه انتشار آمارهای وی نیز خبرگزاری حکومتی ایسنا بود.

از زمان روی کار آمدن دولت نهم با سیاست ها و شعارهای فریبنده «مهرورزی و عدالت گستری»، دادن وعده های غیرواقعی و دروغین احمد نژاد در سفرهای استانی و هزینه کردن پول برای طرح های به اصطلاح «زودبازده»، درآمدها و هزینه های دولت نسبت به گذشته، چندین برابر و بی حساب و کتاب شده است. هزینه های افزون بر بودجه دولت در سال ۱۳۸۴ به ۷/۶ میلیارد دلار، در سال ۱۳۸۵ به ۹/۷ میلیارد دلار و در سال ۱۳۸۶ بر پایه ارقام شش ماهه اول، دست کم به ۱۷ میلیارد دلار رسیده است. در این میان، تولید و عرضه کالا و خدمات مورد نیاز جامعه با مقدار پول در گردش در اقتصاد، ورشکست شده است.

با رشد فزاینده گرانی و تورم، دستمزدهای ناچیز، ورشکستگی صنایع و بی حقوقی کارگران آن ها، شدت استثمار، ریخت و پاش ها و غارتگری دولت و ارگان های مافیایی حکومت آن، ماهیت واقعی یکی از هارترین حکومت های سرمایه داری جهان است.

در چنین شرایطی، مبارزه کارگران «نیشکر هفت تپه»، از سه سال پیش آغاز شده و هنوز هم ادامه دارد و در این مدت، این کارگران همواره دست به اعتصاب و اعتراض زده اند، با برگزاری مجمع عمومی و اتخاذ تصمیم در این مجامع و جایگاه آن، خواست انحلال شوراهای اسلامی، پرداخت دستمزدهای معوقه، تاکید بر اطلاع رسانی و تماس گرفتن با رادیو و تلویزیون های اپوزیسیون مخالف حکومت، نوشتن نامه های اعتراضی به سازمان جهانی کار و تشکل های کارگری بین المللی، پافشاری بر حق آزادی تشکل مستقل کارگری و غیره، نه تنها برای این کارگران، بلکه برای کارگران سراسر ایران نیز بس مهم و ارزنده است. بر این اساس، ضروری است که مبارزه این کارگران و جمع بندی نقاط ضعف و قوت و دستاوردهای همواره مورد توجه فعالین کارگری و همه جنبش های اجتماعی برابری طلب و عدالت خواه جامعه ایران قرار گیرد.

یکی از مهم ترین تلاش های کارگران شرکت نیشکر هفت تپه، طرح و خواست انحلال ارگان های سرکوب دولتی در درون جنبش کارگری هم چون شوراهای اسلامی، و برپایی تشکل مستقل کارگران بر علیه سرمایه داری و حکومت حامی سرمایه است. در این راستا، جمعی از کارگران نیشکر هفت تپه، طی اطلاعیه هیئت بازگشایی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه را اعلام کرده اند:

«ما جمعی از کارگران طرح نیشکر هفت تپه بعد از سال ها اعتراض برای پیگیری مطالبات خود تصمیم به بازگشایی سندیکای کارگران شرکت طرح نیشکر هفت تپه گرفته ایم. ما از تمامی کارگران این شرکت دعوت می کنیم که مطالبات صنفی خود را از طریق این سندیکا پیگیری نمایند.

ما از کلیه سازمان ها و نهادهای جهانی هم چنین فعالین کارگری و کارگران ایران و جهان نیز انتظار کمک و همیاری داریم. هیات بازگشایی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، اردیبهشت ۱۳۸۷»
هزاران کارگر شرکت «نیشکر هفت تپه» صبح امروز شنبه ۴ خرداد ماه ۱۳۸۷ در بیستمین روز از اعتصاب و اعتراضات خود در مقابل دفتر مدیریت شرکت دست به تجمع زدند.
کارگران نیشکر هفت تپه با سردادن شعارهای «کارگر می میرد ذلت نمی پذیرد»، «معیشت و زندگی حق مسلم ماست» و «حقوق ماهیانه حق مسلم ماست» و... نسبت به عدم پاسخگویی مسئولین دولتی و مدیران شرکت به خواست هایشان اعتراض کردند. کارگران نیشکر هفت تپه، که خواستار پرداخت ۲ ماه حقوق معوقه، پایان دادن به احضار و تهدید فعالین کارگری و برکناری برخی از مدیران شرکت هستند، اعلام کردند که در صورت عدم پاسخگویی مسئولین، اعتراضات خود را شدت خواهند داد.
مسلمانان، تنها راه رهایی کارگران نیشکر هفت تپه و همه کارگران سراسر ایران، راه مبارزه متحد و متشکل و هدفمند با سرمایه داران و حکومت حامی سرمایه است که اکثریت جامعه ایران را به اسارت خود درآورده است. اگر کارگران صنایع بزرگ هم چون نفت و گاز و پتروشیمی، خودروسازی و... در حمایت از کارگران نیشکر هفت تپه، تولید نفت و گاز و محصولات پتروشیمی را قطع کنند، قطعاً حکومت اسلامی بلافاصله وادار به عقب نشینی شده و اجباراً مطالبات کارگران را پذیرا خواهد بود. بدین سان، کارگران با اتحاد و همبستگی طبقاتی و مبارزه متشکل و هدفمند خود قادرند سیستم سرمایه داری را به زانو درآورند.
اکنون در جامعه ایران، یک جنبش سیاسی روی به گسترش مخالف کلیت حکومت اسلامی، در حال شکل گیری است که رهبران و فعالین جنبش کارگری، جنبش زنان و جنبش دانشجویی چپ و کمونیست در راس آن قرار دارند. هدف اصلی و نهایی این جنبش، نه تنها تحقق مطالبات روزمره این جنبش ها که خیلی مهم هستند، بلکه تغییر حاکمیت سیاسی موجود و برپایی حکومت کارگری با اتکاء به روابط و مناسبات شورایی در جهت استراتژی سوسیالیستی است.
شکی نیست که کارگران ایران، همه نیروهای مدافع طبقه کارگر و در پیشاپیش همه فعالین، نهادها، تشکل ها، سازمان ها و احزاب کمونیستی در جهت همبستگی با کارگران مبارز و مقاوم هفت تپه در داخل و خارج کشور، تلاش های خود را بیش از پیش گسترش دهند. هرگونه بسیج توده ای مستقل توسط طبقه کارگر، پایه های حکومت اسلامی را هر چه بیش تر بی اعتبار و متزلزل کرده و به عقب نشینی وادار می کند؛ و بدین ترتیب، فضای آزادی برای جلب نیروهای اجتماعی مبارزه سیاسی فراهم می شود.

چهارم خرداد ۱۳۸۷ - بیست و چهارم مه ۲۰۰۸